

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
RT II 2001, 32, 162

Ülemaailmne postikonventsioon

Vastu võetud 15.09.1999

Ülemaailmse Postiliidu kongresside lõppaktide ratifitseerimise seadus

Ülemaailmse Postiliidu 25. kongressi lõppaktide ratifitseerimise seadus (ratifitseerimine kehtetuks tunnistatud)

Allakirjutanud, Postiliidu liikmesriikide valitsuste täievolilised esindajad, võttes arvesse 10. juulil 1964 Viinis sõlmitud Ülemaailmse Postiliidu (inglise keeles *Universal Postal Union – UPU*) põhikirja artikli 22 lõiget 3, on koostanud üksmeelselt ja põhikirja artikli 25 lõike 4 kohaselt käesoleva konventsiooni, mille reegleid kohaldatakse rahvusvahelises postiteenistuses.

I osa RAHVUSVAHELISES POSTITEENISTUSES ÜHISELT KOHALDATAVAD REEGLID

Üldpeatükk Üldsätted

Artikkel 1. Universaalne postiteenus

- Postiliidu ühtse postiterritooriumi kontseptsiooni toetamiseks tagavad liikmesriigid, et kõigil kasutajatel/ klientidel on õigus kasutada universaalset postiteenust, mis hõlmab kvaliteetsete põhiliste postiteenuste püsivat pakumist vastuvõtava hinnaga kõigis nende territooriumi punktides.
- Kõnealust eesmärki silmas pidades määravad liikmesriigid oma siseriiklikes postialastes õigusaktides või muul tavapärasel viisil kindlaks osutatavate postiteenuste ulatuse ning kvaliteedinõuded ja vastuvõetavad hinnad, võttes arvesse nii elanikkonna vajadusi kui ka oma riigis valitsevaid tingimusi.
- Liikmesriigid tagavad, et universaalse postiteenuse osutamise eest vastutavad operaatorid pakuksid postiteenuseid vajalikus ulatuses ja kvaliteedis.

Artikkel 2. Transiidivabadus

- Transiidivabaduse põhimõte on sätestatud põhikirja artiklis 1. Sellega kaasneb iga postiaadministratsiooni kohustus edastada teiselt postiaadministratsioonilt saadud kinnised depešid ja lahtise transiidina saadetavad (*à découvert*) kirikorrespondentssaadetised alati kõige kiiremat marsruuti pidi ja kõige kindlamate vahenditega, mida ta kasutab enda saadetiste puhul.
- Liikmesriigid, kes ei vaheta saadetisi, mis sisaldavad kiiresti riknevaid bioloogilisi aineid või radioaktiivseid aineid, võivad mitte lubada nimetatud saadetisi edastada lahtise transiidina läbi oma territooriumi. Sama kehtib muude kirikorrespondentssaadetiste (v.a kirjad, postkaardid ja pimedatele mõeldud väljaanded) puhul, mis ei vasta läbitavas riigis nende avaldamist või ringlust reguleerivatele õiguslikele nõuetele.
- Maitsi ja meritsi kulgevat marsruuti pidi veetavate postipakkide puhul piirdub transiidivabadus nimetatud teenusest osavõtvate riikide territooriumiga.
- Lennupostipakkide transiidivabadus on tagatud kogu Postiliidu territooriumil. Liikmesriikidelt, kes ei osale postipakkide kokkuleppes, ei nõuta siiski lennupostipakkide vedamist maitsi.
- Kui liikmesriik ei täida transiidivabadust käsitlevaid sätteid, võivad teised liikmesriigid katkestada postside selle riigiga.

Artikkel 3. Postisaadetiste kuuluvus⁽¹⁾

- Kuni õigustatud isikule väljastamiseni kuulub postisaadetis saatjale, välja arvatud juhul, kui saadetis on sihtriigi seaduste alusel konfiskeeritud.

Artikkel 4. Uue teenuse loomine

1. Vastastikusel nõusolekul võivad postiaadministratsioonid luua uue teenuse, mida Postiliidu aktides ei ole otseselt ette nähtud. Iga asjaomane postiaadministratsioon kehtestab uue teenuse hinna, võttes arvesse teenuse osutamise kulusid.

Artikkel 5. Rahaühik

1. Põhikirja artiklis 7 ettenähtud ning konventsioonis ja Postiliidu teistes aktides kasutatud rahaühik on Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühik SDR.

Artikkel 6. Postmargid

1. Vastavalt Postiliidu aktidele annavad postitasu maksmist tõendavaid postmarke välja ainult postiaadministratsioonid. Kirikorrespondentsieeskirja kohaseid postitasu tasumist kinnitavaid jäljendeid, frankeerimismasina jäljendeid ning trükimasinaga või muu trükkimis- või tembeldamismenetlusega tehtud jäljendeid võib kasutada vaid postiaadministratsiooni loal.

2. Postmarkide teemad ja kujundus järgivad UPU põhikirja preambuli ja Postiliidu organite otsuste vaimu.

Artikkel 7. Tasud⁽²⁾

1. Kooskõlas konventsioonis ja eeskirjades kehtestatud põhimõtetega kehtestavad postiaadministratsioonid erinevate rahvusvaheliste postiteenuste ja eriteenuste tasud. Tasud on põhimõtteliselt seotud teenuste osutamise kuluga.

2. Võetavad tasud, kaasa arvatud aktides ettenähtud soovituslikud tasud, peavad olema vähemalt võrdsed tasudega, mida võetakse samade tunnustega (kategooria, kogus, kestus jne) siseriiklikelt teenustelt.

3. Postiaadministratsioonid võivad ületada kõiki aktides kindlaksmääratud tasusid, kaasa arvatud soovituslikud tasud, kui:

3.1. tasud, mida nad võtavad samasuguste siseriiklike postiteenuste eest, on kindlaksmääratud tasudest kõrgemad;

3.2. see on vajalik teenuste osutamise kulude katmiseks või muul õigustatud põhjusel.

4. Lõikes 2 ettenähtud tasude miinimumtasest ületavas osas võivad postiaadministratsioonid lubada nende riigis postitatud kirikorrespondentssaadetiste puhul vähendatud tasusid, mis põhinevad siseriiklikel seadustel. Näiteks võivad nad postisaadetiste suure koguse saatmisel kohaldada soodustariife.

5. Klientidelt ei või võtta mingit muud liiki postitasu kui aktides ettenähtud tasud.

6. Kui aktides pole sätestatud teisiti, jätab iga postiaadministratsioon oma kogutud tasud endale.

Artikkel 8. Postitasudest vabastamine⁽³⁾

1. Põhimõtte

1.1. Postitasudest vabastamise juhud nähakse otseselt ette konventsioonis.

2. Postiteenistuse kirjavahetus

2.1. Postiaadministratsioonide või nende asutuste saadetud ja postiteenistusega seotud kirikorrespondentssaadetised, nii lennupostisaadetised, maapostisaadetised kui ka lennutranspordiga mitteprioriteetsena edasitoimetatavad maapostisaadetised (SAL-saadetised), vabastatakse kõigist postitasudest.

2.2. Postiteenistusega seotud kirikorrespondentssaadetised vabastatakse kõigist postitasudest, välja arvatud lennupostitasu, kui neid:

2.2.1. saadetakse Ülemaailmse Postiliidu organite ja piirkondlike postiliitude organite vahel;

2.2.2. saadetakse nimetatud postiliitude organite vahel;

2.2.3. saadetakse selliste organite poolt postiaadministratsioonidele või nende asutustele.

2.3. Postiteenistusega seotud postipakid vabastatakse kõigist postitasudest, kui nende vahetajad on järgmised:

2.3.1. postiaadministratsioonid;

2.3.2. postiaadministratsioonid ja Rahvusvaheline Büroo;

2.3.3. liikmesriikide postiasutused;

2.3.4. postiasutused ja postiaadministratsioonid.

2.4. Lennupostipakid vabastatakse lennupostitasust, välja arvatud need, mis pärinevad Rahvusvaheliselt Büroolt.

3. Sõjavangid ja interneeritud tsiviilisikud

3.1. Otse või kirikorrespondentsieeskirjas nimetatud asutuste kaudu sõjavangidele adresseeritud või nende saadetud kirikorrespondentssaadetised, postipakid ja rahasiirded on vabastatud kõigist postitasudest, välja

arvatud lennupostitasu. Neutraalses riigis kinni peetud ja interneeritud isikud loetakse eespool esitatud sätete kohaldamisel võrdseks sõjavangidega.

3.2. Alalõike 3.1 sätteid kohaldatakse ka kirikorrespondentssaadetiste, postipakkide ja rahasiirete suhtes, mis lähetatakse teistest riikidest ja on otse või kirikorrespondentsieskirjas nimetatud asutuste kaudu adresseeritud interneeritud tsiviilisikutele või nende saadetud; interneeritud tsiviilisikud on määratletud tsiviilisikute sõja aegse kaitse 12. augusti 1949. aasta Genfi (IV) konventsioonis.

3.3. Kirikorrespondentsieskirjas nimetatud asutused vabastatakse samuti postitasudest alalõigetes 3.1 ja 3.2 nimetatud isikutega seotud kirikorrespondentssaadetiste, postipakkide ja rahasiirete eest, mida nad saavad või saavad kas ise või vahendajana.

3.4. Postitasust vabastatakse kuni viiekilosel postipakkid. Kaalu piirmäära suurendatakse 10 kilogrammini postipakkide puhul, mille sisu ei saa jagada, ja postipakkide puhul, mis saadetakse vangilaagrisse või sealsele vangide volitatud esindajale (*hommes de confiance*) vangidele laalijagamiseks.

4. Pimedatele mõeldud väljaanded

4.1. Pimedatele mõeldud väljaanded vabastatakse kõigist postitasudest, välja arvatud lennupostitasu.

Artikkel 9. Posti turvalisus

1. Postiadministratsioonid võtavad vastu ja rakendavad kõigil postitöö tasanditel ennetava turvalisusstrateegia, et säilitada ja suurendada klientuuri usaldust postiteenistuse vastu ning kindlustada konkurentsieeliseid turul.

2. Nimetatud strateegia eesmärgiks on:

- 2.1. tõsta kogu teeninduse kvaliteeti;
- 2.2. suurendada töötajate teadlikkust turvalisuse tähtsusest;
- 2.3. luua või tugevdada turvaüksusi;
- 2.4. jagada õigeaegselt tootmise, turvalisuse ja juurdlustega seotud teavet;
- 2.5. teha vajadusel seadusandjale ettepanekuid konkreetsete seaduste, määruste ja meetmete kohta ülemaailmse postside kvaliteedi ja turvalisuse parandamiseks.

II osa

KIRIKORRESPONDENTSSAADETISTE JA POSTIPAKKIDE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

1. peatükk

Teenuste osutamine

Artikkel 10. Põhiteenused⁽⁴⁾

1. Postiadministratsioonid tagavad kirikorrespondentssaadetiste vastuvõtmise, töötlemise, edasitoimetamise ja väljastamise. Nad tagavad selle ka postipakkide puhul kas vastavalt konventsioonis sätestatule või (väljuvate postipakkide puhul ja kahepoolisel kokkuleppel) muul, kliendile soodsamal viisil.

2. Kirikorrespondentssaadetisi liigitatakse vastavalt ühele järgmistest süsteemidest. Igal postiadministratsioonil on vabadus valida, millist süsteemi ta väljuva posti suhtes kohaldab.

3. Esimene süsteem põhineb saadetiste töötlemise kiirusel. Seoses sellega jaotatakse saadetised järgmiselt:

3.1. prioriteetsed saadetised, st saadetised, mida toimetatakse edasi kõige kiiremat marsruuti pidi (lennu- või maapostiga) esmajärjekorras; kaalu piirmäärad: üldjuhul 2 kg, kuid 5 kg postiadministratsioonide vahel, kui mõlemad oma klientidelt selliseid saadetisi vastu võtavad; raamatuid ja brošüüre sisaldavate saadetiste puhul 5 kg (valikuline teenus), pimedatele mõeldud väljaannete puhul 7 kg;

3.2. mitteprioriteetsed saadetised, st saadetised, millele saatja on valinud pikemat kättetoimetamisega tähendava madalama tasumäära; kaalu piirmäärad samad, mis alalõikes 3.1.

4. Teine süsteem põhineb saadetiste sisul. Seoses sellega jaotatakse saadetised järgmiselt:

4.1. kirjad ja postkaardid, mida ühiselt tähistatakse «LC»; kaalu piirmäär: 2 kg, kuid 5 kg postiadministratsioonide vahel, kui mõlemad oma klientidelt selliseid saadetisi vastu võtavad;

4.2. trükised, pimedatele mõeldud väljaanded ja pisipakid, mida ühiselt tähistatakse «AO»; kaalu piirmäär: pisipakkide puhul 2 kg, kuid 5 kg postiadministratsioonide vahel, kui mõlemad oma klientidelt selliseid saadetisi vastu võtavad; trükiste puhul 5 kg, pimedatele mõeldud väljaannete puhul 7 kg.

5. Ühele adressaadile samal aadressil saadetud trükiseid (ajalehti, ajakirju, raamatuid jm) sisaldavaid spetsiaalseid kotte nimetatakse mõlemas süsteemis «M-kottideks»; kaalu piirmäär: 30 kg.

6. Postipakkide, mille individuaalkaal ületab 20 kg, vahetamine on valikuline, kusjuures individuaalkaalu maksimummäär on 50 kg.

7. Üldreeglina väljastatakse postipakid adressaadile võimalikult kiiresti ning sihtriigis kehtivate eeskirjade kohaselt. Kui postipakki adressaadi aadressil kätte ei toimetata, teatakse adressaadile viivitamata postipaki saabumisest, välja arvatud juhul, kui see on võimatu.

8. Iga riik, kelle postiaadministratsioon ei kohustu postipakke edasi toimetama, võib korraldada konventsioonisätete täitmise veoettevõtjate poolt. Samal ajal võib ta nimetatud teenuse puhul piirduda postipakkidega, mis lähetatakse nimetatud ettevõtjate teeninduspiirkonnast või on sinna adresseeritud. Konventsiooni ja postipakieeskirja täitmise eest jääb vastutavaks postiaadministratsioon.

Artikkel 11. Postitasud ja lennupostitasud

1. Lähteriigi postiaadministratsioon määrab kindlaks kirikorrespondentssaadetiste kogu Postiliidu ulatuses edasitoimetamise postitasu. Postitasu katab saadetise väljastamise aadressis näidatud kohta, tingimusel et kõnealuste saadetiste puhul osutatakse sihtriigis sellist kättetoimetamisteenust.

2. Prioriteetsetele kirikorrespondentssaadetistele kohaldatavad tasud sisaldavad kiire edastamise lisakulusid.

3. Kirikorrespondentssaadetiste sisul põhinevat süsteemi kohaldavatel postiaadministratsioonidel on õigus:

3.1. võtta lennuposti kirikorrespondentssaadetistelt lennupostitasu;

3.2. võtta lennutranspordiga mitteprioriteetsena edasitoimetatavalt maapostisaadetistelt (SAL-saadetised) väiksemat lennupostitasu kui lennupostisaadetistelt;

3.3. määrata lennupostisaadetiste ja SAL-saadetiste eest maksmise korral kombineeritud tasu, võttes arvesse endi osutatavate postiteenuste maksumust ja lennutranspordi kulu.

4. Postiaadministratsioonid kehtestavad lennupostipakkidelt võetavad lennupostitasud.

5. Lennupostitasu on seotud lennutranspordi kuludega ning peab olema ühesugune vähemalt iga sihtriigi kogu territooriumi puhul, olenemata kasutatud marsruudist; lennuposti kirikorrespondentssaadetistele lennupostitasu arvutamisel on postiaadministratsioonidel õigus võtta arvesse üldiselt kasutatavate saatedokumentide kaalu, mida võidakse saadetistele lisada.

6. Lähteriigi postiaadministratsioon võib lubada kirikorrespondentssaadetiste puhul, mis sisaldavad:

6.1. tema territooriumil avaldatud ajalehti ja ajakirju, hinnaalandust põhimõtteliselt mitte üle 50% kasutatud saadetiseliigile kohaldatavast tariifist;

6.2. raamatuid ja brošüüre, noote ja kaarte, tingimusel et need ei sisalda muud reklaami kui kaanel või eeslehel asetsev reklaam, samasugust hinnaalandust nagu on ette nähtud alalõikes 6.1.

7. Lähteriigi postiaadministratsioon võib kohaldada mittestandardsetele saadetistele tasu, mis erineb kirikorrespondentsieeskirjas määratletud standardsete saadetiste tasust.

8. Lõike 6 kohaseid tasuvähendusi kohaldatakse ka lennutranspordiga edasitoimetatavatele saadetistele, kuid ei vähendata seda osa tasust, mis on mõeldud katma sellise edasitoimetamise kulusid.

Artikkel 12. Eritasud

1. Alla 500 g kaaluvate pisipakkide puhul ei või adressaadilt võtta väljastamistasu. Kui riigisisestelt üle 500 g kaaluvatelt pisipakkidelt võetakse väljastamistasu, võidakse samasugust tasu võtta sissetulevatelt rahvusvahelistelt pisipakkidelt.

2. Allpool loetletud juhtudel on postiaadministratsioonidel õigus võtta samasugust tasu nagu riigisisese teenuse puhul.

2.1. Tasu kirikorrespondentssaadetistelt, mis on postitatud pärast hiliseimat postitusaega, võetakse saatjalt.

2.2. Tasu saadetistelt, mis on vastu võetud väljaspool operatsioonikassa tavalist tööaega, võetakse saatjalt.

2.3. Tasu saadetise kaasavõtmise eest saatja juurest võetakse saatjalt.

2.4. Tasu kirikorrespondentssaadetise väljastamise eest väljaspool tavalist tööaega võetakse adressaadilt.

2.5. Nõudmiseni saadetise tasu võetakse adressaadilt; postipaki tagastamisel saatjale või järeleaatmisel ei või muudetud summa ületada postipakieeskirjas ettenähtud summat.

2.6. Tasu üle 500 g kaaluva kirikorrespondentssaadetise või postipaki hoidmise eest, mida adressaat ei ole ära viinud ettenähtud tähtaja jooksul. Seda tasu ei kohaldata pimedatele mõeldud väljaannete puhul. Postipakkide puhul võtab seda tasu postipaki väljastanud postiaadministratsioon selle postiaadministratsiooni nimel, kelle teenindusalas on postipakki hoitud üle ettenähtud tähtaja; postipaki tagastamisel saatjale või järeleaatmisel ei või muudetud summa ületada postipakieeskirjas ettenähtud summat.

3. Kui postipakke tavaliselt toimetatakse kätte adressaadi aadressil, ei või adressaadilt võtta kättetoimetamistasu. Kui postipakke tavaliselt adressaadi aadressil kätte ei toimetata, tuleks postipaki saabumise teade väljastada tasuta. Kui sellisel juhul pakutakse postipaki saabumise teate järgse valikuvõimalusena adressaadi aadressil

kättetoimetamist, võib adressaadilt võtta kättetoimetamistasu. Tasu peaks olema samasugune nagu riigisisese teenuse puhul.

4. Postiadministratsioonidel, kes on valmis katma vääramatust jõust tulenevad riskid, on lubatud võtta vääramatust jõust tuleneva riski katmise eest tasu, mille maksimumsuurus on määratud kirikorrespondentsieeskirjas.

Artikkel 13. Tähtsaadetised

1. Kirikorrespondentssaadetisi võib saata tähitult.

2. Tähtsaadetiste tasu makstakse ette. See koosneb postitasust ja kindlaksmääratud tähitustasust, mille maksimumsumma nähakse ette kirikorrespondentsieeskirjas.

3. Kui nõutakse erakorralisi turvameetmeid, võivad postiadministratsioonid võtta saatjalt või adressaadilt lisaks lõikes 2 nimetatud tasule eritasu, mis on ette nähtud siseriiklike õigusaktidega.

Artikkel 14. Kontrollitava kättetoimetamisega saadetised

1. Kirikorrespondentssaadetisi võib saata kontrollitava kättetoimetamisega saadetistena nende postiadministratsioonide vahel, kes on nõus sellist teenust osutama.

2. Kontrollitava kättetoimetamisega saadetiste tasu makstakse ette. See koosneb postitasust ning kontrollitava kättetoimetamise tasust, mille määrab kindlaks lähteriigi postiadministratsioon. Nimetatud tasu peab olema väiksem kui tähitustasu.

Artikkel 15. Väärtsaadetised⁽⁵⁾

1. Väärtpabereid, väärtuslikke dokumente või esemeid sisaldavaid prioriteetseid ja mitteprioriteetseid saadetisi ja kirju ning postipakke võib edastada, kindlustades nende sisu saatja poolt avaldatud väärtuses. Kõnealune edastamine piirub nende postiadministratsioonidega, kes on deklareerinud oma nõusolekut lubada selliseid saadetisi kas vastastikuselt või ainult ühes suunas.

2. Põhimõtteliselt on avaldatud väärtuse suurus piiramatu. Lubatud väärtust võib iga postiadministratsioon temasse puutivas osas piirata summaga, mis ei või olla eeskirjadest ettenähtud summast väiksem. Riigisiseses teeninduses kehtivat kindlustusväärtuse piirsummat kohaldatakse vaid juhul, kui see on sama suur või suurem kui hüvitise summa, mis on ette nähtud tähtsaadetise või ühekilogrammise postipaki kaotamineku korral. Maksimumsumma SDR-des teatatakse Postiliidu liikmesriikidele.

3. Väärtsaadetiste tasu makstakse ette. See koosneb:

3.1. kirikorrespondentssaadetiste puhul tavalisest postitasust, artikli 13 lõikes 2 sätestatud kindlaksmääratud tähitustasust ja kindlustustasust;

3.2. postipakkide puhul põhitasust, töötlemistasust ja tavalisest kindlustustasust; lennupostitasud ja eriteenuste tasud lisatakse põhitasule; töötlemistasu ei või olla suurem kui kirikorrespondentssaadetiste tähitustasu.

4. Kindlaksmääratud tähitustasu asemel võivad postiadministratsioonid võtta riigisiseses teeninduses kehtivat analoogilist tasu või erandjuhul tasu, mille maksimumsuurus on ette nähtud kirikorrespondentsieeskirjas.

5. Kindlustustasu maksimumsumma nähakse ette kirikorrespondentsieeskirjas.

5.1. Kirikorrespondentssaadetiste puhul kohaldatakse nimetatud tasu kõigi sihtkohariikide puhul, ka riikide puhul, kes kohustuvad katma vääramatust jõust tuleneva riski.

5.2. Postipakkide puhul määratakse vääramatust jõust tuleneva riski katmise eest võetav tasu niimoodi, et nimetatud tasu ja tavalise kindlustustasu summa ei ületa kindlustustasu maksimumsummat.

6. Kui nõutakse erakorralisi turvameetmeid, võivad postiadministratsioonid võtta saatjalt või adressaadilt lisaks lõigetes 3, 4 ja 5 nimetatud tasudele eritasu, mis on ette nähtud siseriiklike õigusaktidega.

7. Postiadministratsioonidel on õigus osutada oma klientidele väärtsaadetise teenust muudel kui käesolevas artiklis ettenähtud tingimustel.

Artikkel 16. Lunapostisaadetised

1. Teatavaid kirikorrespondentssaadetisi ja postipakke võib saata lunatasuga. Lunapostisaadetiste edastamine eeldab lähteriigi ja sihtriigi postiadministratsioonide vahelist eelnevat kokkulepet.

Artikkel 17. Ekspress-saadetised

1. Saatja palvel toimetab võimalikult kiiresti pärast saadetise väljastavasse postiasutusse saabumist kirikorrespondentssaadetised kätte kuller neis riikides, kus postiaadministratsioon kõnealust teenust osutab. Igal postiaadministratsioonil on õigus piirduda selle teenuse osutamisel prioriteetsete saadetiste ja lennupostisaadetistega ning kui see on ainus viis, mida kahe postiaadministratsiooni vahel kasutatakse, maaposti LC-saadetistega.

2. Pärast ekspres-saadetiste saabumist sissetuleva posti vahetusettevõttesse suunavad postiaadministratsioonid, kellel on kirjade edastamiseks erinevad kanalid, ekspres-saadetised kõige kiiremasse riigisiseste kirjade kanalisse ning seejärel töötlevad neid kiireimal võimalikul viisil.

3. Lisaks postitasule makstakse ekspres-saadetistelt tasu, mis ei või olla väiksem kui postitasu summa, mis tuleb ette tasuda vastavalt kas prioriteetselt või mitteprioriteetselt lihtsaadetiselt või ühtse määraga lihtkirjalt, ning mis ei või olla suurem kui eeskirjades ettenähtud summa. Kõnealune tasu tuleb täielikult tasuda ette. Postipakkide puhul tuleb see maksta ka juhul, kui kuller ei saa kätte toimetada postipakki, vaid ainult saabumise teate.

4. Kui ekspressteenuse hõlmab erinõudmisi, võidakse võtta lisatasu vastavalt sätetele, mis käsitlevad sama laadi saadetisi riigisisese teeninduses. Postipakkide puhul tuleb seda lisatasu maksta ka juhul, kui postipakk tagastatakse saatjale või saadetakse järele; sellisel juhul ei või võetav summa siiski ületada postipakieeskirjas ettenähtud maksimumsummat.

5. Kui sihtriigi postiaadministratsiooni eeskirjad seda lubavad, võivad adressaadid kättetoimetamisasutustelt paluda, et neile adresseeritud saadetised kohe pärast saabumist neile kiirkulleriga kätte toimetataks. Sellisel juhul on sihtriigi postiaadministratsioonil lubatud võtta kättetoimetamisel samasugust tasu, nagu ta kohaldab siseriiklikus teeninduses.

Artikkel 18. Väljastusteade⁽⁶⁾

1. Tähtsaadetise, kontrollitava kättetoimetamisega saadetise, postipaki või väärtsaadetise saatja võib postitamise ajal taotleda väljastusteadet, makstes tasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades. Kõnealune väljastusteade tagastatakse talle kõige kiiremat marsruuti pidi (lennu- või maapostiga).

2. Postipakkide puhul võivad postiaadministratsioonid nimetatud teenuse puhul piirduda üksnes väärtpakkidega, kui riigisisese teeninduses on selline piirang ette nähtud.

Artikkel 19. Saadetise väljastamine isiklikult adressaadile

1. Nende postiaadministratsioonide vahelises teeninduses, kes on andnud selleks oma nõusoleku, väljastatakse tähtsaadetised, kontrollitava kättetoimetamisega saadetised ja väärtsaadetised isiklikult adressaadile. Postiaadministratsioonid võivad kokku leppida, et lubavad kirjeldatud võimalust vaid selliste saadetiste puhul, millega kaasneb väljastusteade. Igal juhul maksab saatja saadetise väljastamise eest isiklikult adressaadile tasu, mille maksimumsumma on ette nähtud kirikorrespondentsieskirjas.

Artikkel 20. Makstud tasudega saadetised

1. Nende postiaadministratsioonide vahelises teeninduses, kes on andnud selleks oma nõusoleku, võivad saatjad lähteriigi postiasutusele sellest varem teatades kohustuda maksuma kõik maksud ja tasud, mis kuuluvad tasumisele kirikorrespondentssaadetise ja postipaki väljastamisel. Kuni kirikorrespondentssaadetist ei ole veel adressaadile väljastatud, võib saatja pärast postitamist paluda, et saadeti väljastataks tasuta.

2. Saatjad kohustuvad maksuma summa, mida sihtriigi postiasutus võib nõuda adressaadilt. Vajaduse korral teevad nad esialgse makse.

3. Lähteriigi postiaadministratsioon võtab saatjalt tasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades ning mille ta arvestab makseks lähteriigis osutatud teenuste eest.

4. Pärast kirikorrespondentssaadetise postitamist esitatud avalduse korral võtab lähteriigi postiaadministratsioon ka lisatasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades.

5. Sihtriigi postiaadministratsioon võib võtta igalt saadetiselt komisjonitasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades. Nimetatud tasu võetakse sõltumata saadetise tollile esitamise tasust. Seda võetakse saatjalt sihtriigi postiaadministratsiooni nimel.

6. Iga postiaadministratsioon võib eespool kirjeldatud teenuse puhul piirduda kirikorrespondentssaadetistega, mis edastatakse tähituna või avaldatud väärtusega.

Artikkel 21. Rahvusvaheliste ärikirjavastuste teenus⁽⁷⁾

1. Postiaadministratsioonid võivad üksteisega kokku leppida, et nad osalevad vabatahtlikus rahvusvaheliste ärikirjavastuste teenuses (inglise keeles *International Business Reply Service* –IBRS). Kõik postiaadministratsioonid on siiski kohustatud osutama IBRS tagastusteenust (“*return*”service).

Artikkel 22. Rahvusvahelised vastusekupongid

1. Postiadministratsioonidel lubatakse müüa Rahvusvahelise Büroo väljaantud rahvusvahelisi vastusekuponge ja piirata nende müüki vastavalt siseriiklikele seadustele.
2. Vastusekupongi väärtus määratakse kindlaks kirikorrespondentsieeskirjaga. Asjaomase postiadministratsiooni määratud müügihind ei või olla sellest madalam.
3. Igas liikmesriigis on vastusekupongid asendatavad postmarkidega ning kui asenduskoha riigi õigusaktid seda ei välista, ka margistatud ümbrike ja portkaartidega või postitasu maksmist näitavate märkide või jäljenditega, mis võrduvad välismaale saadetava prioriteetse lihtkirikorrespondentssaadetise või lennuposti lihtkirja minimaalse postitasuga.
4. Lisaks võib liikmesriigi postiadministratsioon jätta endale õiguse nõuda vastusekupongide ja nende kupongidega tasumisele kuuluvate saadetiste üheaegset esitamist kupongide vahetuseks postmaksevahendite vastu.

Artikkel 23. Kergesti purunevate esemetega postipakid. Suuremõõtmelised postipakid

1. Postipakke, mis sisaldavad kergesti puruneda võivaid esemeid ja mida tuleb käsitseda erilise hoolikusega, nimetatakse «kergesti purunevate esemetega postipakkideks».
2. «Suuremõõtmelisteks postipakkideks» nimetatakse postipakke:
 - 2.1. mille mõõtmed ületavad postipakieeskirjas ettenähtud või postiadministratsioonide vahel kokkulepitud piirmäärasid;
 - 2.2. mida nende kuju või struktuuri tõttu ei ole lihtne laadida koos teiste pakkidega või mis nõuavad erilisi ettevaatusabinõusid.
3. Kergesti purunevate esemetega postipakkide ja suuremõõtmeliste postipakkide eest tuleb tasuda lisatasu, mille maksimumsumma on ette nähtud postipakieeskirjas. Kui postipakk on nii kergesti purunevate esemetega postipakk kui ka suuremõõtmeline postipakk, võetakse lisatasu vaid üks kord. Lennuposti lisatasu nimetatud postipakkide eest siiski ei suurendata.
4. Kergesti purunevate esemetega postipakkide ja suuremõõtmeliste postipakkide edastamine piirdub nende postiadministratsioonidega, kes selliseid postipakke vastu võtavad.

Artikkel 24. Consignment-teenus

1. Postiadministratsioonid võivad omavahel kokku leppida, et nad osalevad vabatahtlikus *consignment*-teenuses ühe saatja poolt välismaale saadetavate grupeeritud partiisaadetiste puhul.
2. Võimaluse korral identifitseeritakse kõnealune teenus postipakieeskirjas määratletud logoga.
3. Kõnealuse teenuse üksikasjades lepitakse kokku kahepoolsetl lähteriigi ja sihtriigi postiadministratsiooni vahel vastavalt Postinõukogu määratletud tingimustele.

Artikkel 25. Saadetised, mida vastu ei võeta. Keelud⁽⁸⁾

1. Saadetisi, mis ei vasta konventsiooni ja rakenduseeskirjadega kehtestatud tingimustele, vastu ei võeta.
2. Välja arvatud eeskirjades ettenähtud erandite korral, on kõigisse saadetiseliiikidesse keelatud panna järgmisi artikleid:
 - 2.1. narkootilisi ja psühhotroopseid aineid;
 - 2.2. lõhkevaid, kergesti süttivaid ja ohtlikke aineid, samuti radioaktiivseid materjale;
 - 2.2.1. selle keelu alla ei kuulu järgmised artiklid:
 - 2.2.1.1. kirikorrespondentssaadetistes saadetavad bioloogilised ained, mis on märgitud artiklis 44;
 - 2.2.1.2. kirikorrespondentssaadetistes ja postipakkides saadetavad radioaktiivsed materjalid, mis on märgitud artiklis 26;
 - 2.3. sündsusetuid või kõlvatuid esemeid;
 - 2.4. elusloomi, välja arvatud lõikes 3 ettenähtud erandid;
 - 2.5. artikleid, mille import ja ringlus on sihtriigis keelatud;
 - 2.6. artikleid, mis oma laadi või pakendi tõttu võivad ohustada postitöötajaid või määrada või rikkuda teisi saadetisi või postivahendeid;
 - 2.7. dokumente, mis kujutavad endast jooksvat ja isiklikku kirjavahetust muude isikute vahel kui saatja ja adressaat või nendega koos elavad isikud.
 3. Vastu võetakse siiski järgmisi artikleid:
 - 3.1. kirikorrespondentssaadetistes, mis ei ole väärtsaadetised:

- 3.1.1. mesilasi, kaane ja siidiusse;
 - 3.1.2. kahjurputukate parasiite ja hävitajaid, mis on mõeldud kahjurputukate tõrjeks ja mida vahetatakse ametlikult tunnustatud institutsioonide vahel;
 - 3.2. postipakkides elusloomi, kelle edasitoimetamine posti teel on lubatud asjaomaste riikide postieeskirjades.
4. Postipakkidesse on keelatud panna järgmisi artikleid:
 - 4.1. dokumente, mis kujutavad endast jooksvat ja isiklikku kirjavahetust saatja ja aadressaadi või nendega koos elavate isikute vahel;
 - 4.2. mis tahes liiki kirjavahetust muude isikute vahel kui saatja ja aadressaat või nendega koos elavad isikud.
 5. Keelatud on panna münte, pangatähti, rahatähti või esitajaväärtpabereid, reisitšেকে, töödeldud või töötlemata plaatinat, kulda ja hõbedat, vääriskive, juveele või muid väärtuslikke artikleid:
 - 5.1. väärtustamata kirikorrespondentssaadetistesse; kui aga lähtriigi ja sihtriigi seadused seda lubavad, võib nimetatud artikleid saata suletud ümbrikus tähtsaadetisena;
 - 5.2. väärtustamata postipakkidesse, mida edastatakse kahe riigi vahel, kes võimaldavad väärtuskirjade edastamise; lisaks võib iga postiaministratsioon keelata kullakangide panemise väärt- või väärtustamata saadetistesse, mis lähtuvad tema territooriumilt või on sinna adresseeritud või mida saadetakse lahtise transiidina läbi tema territooriumi; ta võib piiritleda nende saadetiste tegeliku väärtuse.
 6. Trükised ja pimedatele mõeldud väljaanded ei või sisaldada:
 - 6.1. mingit pealekirjutust ega jooksvat ja isiklikku kirjavahetust kujutavat dokumenti;
 - 6.2. mingit postmarki ega ettemaksevormi, tühistatud või mitte, ega mingit rahalist väärtust kujutavat paberit.
 7. Korrapäraselt vastuvõetud saadetiste kohtlemise kord sätestatakse eeskirjades. Mingil juhul ei edastata sihtkohta, väljastada aadressaadi ega saadeta lähtriiki tagasi alalõigetes 2.1, 2.2 ja 2.3 loetletud artikleid sisaldavaid saadetisi.

Artikkel 26. Radioaktiivsed materjalid

1. Eeskirjade vastavate sätete kohaselt valmistatud ja pakendatud radioaktiivseid materjale võetakse vastu vaid nende postiaministratsioonide vahelistes suhetes, kes on deklareerinud oma valmisolekut lubada neid edastada kas vastastikuselt või ainult ühes suunas.
2. Kui neid saadetakse kirikorrespondentssaadetistes, kehtib nende suhtes prioriteetsete saadetiste tariif või kirja- ja tähitustariif.
3. Kirikorrespondentssaadetistes või postipakkides sisalduvaid radioaktiivseid materjale edastatakse kõige kiiremat marsruuti pidi, tavaliselt lennutranspordiga, kusjuures tuleb maksta lennuposti lisatasu.
4. Radioaktiivseid materjale võivad postitada ainult vastavat luba omavad saatjad.

Artikkel 27. Järelesaamine

1. Kui aadressaat muudab oma aadressi, saadetakse kirikorrespondentssaadetised talle kohe järele eeskirjades ettenähtud tingimuste kohaselt.
2. Saadetisi ei saadeta siiski järele, kui:
 - 2.1. saatja on järelesaamise keelanud sihtriigis tuntud keeles tehtud märkega;
 - 2.2. saadetise aadressis on lisaks aadressaadi märke «või antud aadressi elanikule».
3. Riigisiseses teeninduses järelesaatmistasu võtavad postiaministratsioonid võivad samasugust tasu võtta ka rahvusvahelises teeninduses.
4. Peale eeskirjades sätestatud erandite, ei võeta lisatasu riigist riiki järelesaadetud kirikorrespondentssaadetistelt. Ent postiaministratsioonid, kes võtavad riigisiseses teeninduses saadetiste järelesaatmiselt tasu, võivad samasugust tasu võtta ka oma riigi piires järelesaadetud rahvusvahelistelt kirikorrespondentssaadetistelt.

Artikkel 28. Väljastamata saadetised

1. Postiaministratsioonid tagastavad saadetised, mida mingil põhjusel ei ole olnud võimalik aadressaadi väljastada.
2. Saadetiste hoiutähtaeg sätestatakse eeskirjades.
3. Kui postipakki ei saa väljastada või kui seda ametlikult kinni hoitakse, toimitakse sellega vastavalt saatja antud juhistele, järgides postipakieeskirjas sätestatud piiranguid.
4. Kui saatja on loobunud postipakist, mida ei ole olnud võimalik aadressaadi väljastada, toimib sihtriigi postiaministratsioon postipakiga vastavalt oma riigi seadustele. Ei saatja ega ükski muu postiaministratsioon ole kohustatud kandma mingeid postitasusid, tollimakse ega muid tasusid, mida võidakse seoses postipakiga nõuda.

5. Ilma eelneva teatamise või juriidilise formaalsuseta võib viivitamatult müüa üksnes selliseid postipakis sisaldunud artikleid, mille puhul on kiire riknemise oht. Müük toimub seadusliku omaniku nimel ka siis, kui tegemist on väljuva või tagastatava posti edastamise käigus toimuva müügiga. Kui müümine on võimatu, hävitatakse riknenud artiklid.

6. Peale kirikorrespondentsieeskirjas sätestatud erandite, ei võeta lisatasu väljastamata kirikorrespondentssaadetiste tagastamiselt lähteriiki. Ent postiaadministratsioonid, kes võtavad riigisiseses teeninduses nende saadetiste tagastamiselt tasu, võivad samasugust tasu võtta neile tagastatud rahvusvaheliselt postilt.

7. Olenemata lõike 6 sätetest võib postiaadministratsioon, kes saab saatjale tagastamiseks tema territooriumil elava kliendi poolt välismaal postitatud saadetise, võtta iga saadetise eest saatjalt või saatjatelt töötlemistasu, mis ei või ületada postitasu, mida oleks võetud saadetise postitamisel kõnealuses postiaadministratsioonis.

7.1. Lõike 7 sätete kohaldamisel tähendab saatja või saatjad isikuid, kelle nimi on märgitud saatja aadressisse või aadressidesse.

Artikkel 29. Saadetiste tagastamine. Aadressi muutmise või parandamine saatja palvel⁽⁹⁾

1. Kirikorrespondentssaadetise saatjal on õigus nõuda saadetise tagastamist või selle aadressi muutmist või parandamist eeskirjades sätestatud tingimustel.

2. Kui seadustes on lubatud, peab iga postiaadministratsioon vastu võtma avalduse ka teiste postiaadministratsioonide teenindusalas postitatud kirikorrespondentssaadetiste tagastamise ning aadressi muutmise või parandamise kohta.

3. Saatja tasub igalt avalduselt eritasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades.

4. Postipaki saatja võib paluda selle tagastamist või aadressi muutmist. Ta peab garanteerima uue sihtuse eest võlgnetavate summade tasumise.

5. Postiaadministratsioonidel on siiski õigus mitte aktsepteerida lõikes 4 osutatud avaldusi, kui ta ei aktsepteeri neid siseriiklikus teeninduses.

Artikkel 30. Järelepärimised⁽¹⁰⁾

1. Järelepärimisi saab teha kuue kuu jooksul pärast saadetise postitamise päeva.

2. Iga postiaadministratsioon peab vastu võtma ka järelepärimisi, mis on seotud teise postiaadministratsiooni teenindusalas postitatud saadetistega.

3. Väärtustamata ja väärtpakide kohta tehakse eraldi järelepärimised.

4. Järelepärimised on tasuta. Kui aga nõutakse edastamist EMS teel, tuleb selle lisakulu põhimõtteliselt kanda vastava nõudmise esitanud isikul.

Artikkel 31. Tollikontroll⁽¹¹⁾

1. Lähteriigi ja sihtriigi postiaadministratsioonid võivad vastavalt oma riigi õigusaktidele esitada saadetisi tollikontrolliks.

2. Tollikontrolliks esitatud saadetistelt võib võtta tollile esitamise tasu, mille maksimumsumma on ette nähtud eeskirjades. Nimetatud tasu võetakse ainult selliste saadetiste tollile esitamise või tollivormistuse eest, millele määratakse tollimaks või muu samalaadne maks.

Artikkel 32. Tollivormistustasu

1. Postiaadministratsioonid, kes on volitatud korraldama kliendi nimel saadetise tollivormistuse, võivad võtta kliendilt tollivormistustasu tegelike kulude järgi.

Artikkel 33. Tollimaksud ja muud maksud

1. Postiaadministratsioonid võivad võtta vastavalt saadetise saatjalt või adressaadilt tollimaksu ja muid võlgnetavaid makse.

2. peatükk
Vastutus

Artikkel 34. Postiadministratsioonide vastutus. Hüvitised⁽¹²⁾

1. Üldsätted

1.1. Välja arvatud artiklis 35 sätestatud juhtudel, vastutavad postiadministratsioonid:

1.1.1. tähtsaadetiste, väärtustamata postipakkide ja väärtsaadetiste kaotsimineku, sisu puudujäägi või rikkumise eest;

1.1.2. kontrollitava kättetoimetamisega saadetiste kaotsimineku eest.

1.2. Kui tähtsaadetiste, väärtustamata postipakkide ja väärtsaadetiste kaotsimineku, sisu täieliku puudujäägi või rikkumise on tinginud vääramatu jõud, mille puhul hüvitist ei maksta, on saatjal õigus saada tagasi makstud tasud, välja arvatud kindlustustasu.

2. Tähtsaadetised

2.1. Tähtsaadetise kaotsimineku või selle sisu täieliku rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist kirikorrespondentsieeskirjas ettenähtud summas. Kui saatja on nõudnud kirikorrespondentsieeskirjas ettenähtud summast väiksemat summat, võivad postiadministratsioonid maksta väiksema summa ning saada selle alusel hüvitist teistelt asjassepuutuvatelt postiadministratsioonidelt.

2.2. Tähtsaadetise osalise rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist, mis põhimõtteliselt vastab rüüstatu või rikutu tegelikule väärtusele. Ühelgi juhul ei või see siiski olla suurem kui kirikorrespondentsieeskirjas saadetise kaotsimineku või sisu täieliku varguse või rikkumise puhul ettenähtud summa. Arvesse ei võeta kaudset kahju ega saamata jäänud tulu.

3. Kontrollitava kättetoimetamisega saadetised

3.1. Kontrollitava kättetoimetamisega saadetise kaotsimineku või sisu täieliku rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada tagasi makstud tasud.

4. Väärtustamata postipakid

4.1. Väärtustamata postipaki kaotsimineku või sisu täieliku rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist postipakieeskirjas ettenähtud summas.

4.2. Väärtustamata postipaki osalise rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist, mis põhimõtteliselt vastab rüüstatu või rikutu tegelikule väärtusele. Ühelgi juhul ei või see siiski olla suurem kui postipakieeskirjas postipaki kaotsimineku või sisu täieliku varguse või rikkumise puhul ettenähtud summa. Arvesse ei võeta kaudset kahju ega saamata jäänud tulu.

4.3. Kokkuleppel võivad postiadministratsioonid omavahelistes suhetes kohaldada postipakieeskirjas ühe postipaki eest ettenähtud summat kaalust olenemata.

5. Väärtsaadetised

5.1. Väärtsaadetise kaotsimineku või sisu täieliku rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist, mis põhimõtteliselt vastab postisaadetise avaldatud väärtusele SDR-des.

5.2. Väärtsaadetise osalise rüüstamise või rikkumise korral on saatjal õigus saada hüvitist, mis põhimõtteliselt vastab rüüstatu või rikutu tegelikule väärtusele. Ühelgi juhul ei või see siiski olla suurem kui kindlustatud väärtus SDR-des. Arvesse ei võeta kaudset kahju ega saamata jäänud tulu.

6. Lõigetes 4 ja 5 nimetatud juhtudel arvutatakse hüvitist vastavalt SDR-desse konverteeritavale hinnale, mis kehtib samaliigiliste artiklite või kaupade puhul kohas ja ajal, kus need võeti vastu edasitoimetamiseks. Kehtiva hinna puudumisel arvutatakse hüvitist samasugustel alustel hinnatavate artiklite või kaupade tavalise väärtuse järgi.

7. Kui hüvitist tuleb tasuda tähtsaadetise, väärtustamata postipaki või väärtsaadetise kaotsimineku, sisu täieliku varguse või rikkumise korral, on vastavalt saatjal või adressaadil õigus saada tagasi ka kõik tasutud maksud ja tasud, välja arvatud tähtsus- või kindlustustasu. Sama kehtib ka tähtsaadetise, väärtustamata postipaki või väärtsaadetise puhul, millest adressaat on selle halva seisukorra tõttu keeldunud, kui viimase on põhjendanud postiteenistus ja see toob kaasa postiteenistuse vastutuse.

8. Olenemata lõigete 2, 4 ja 5 sätetest on adressaadil õigus hüvitisele pärast rüüstatud või rikunud tähtsaadetise, väärtustamata postipaki või väärtsaadetise kättesaamist.

9. Lähteriigi postiadministratsioonil on õigus oma riigis asuvatele saatjatele maksta tähtsaadetise ja väärtustamata postipakkide eest siseriiklike õigusaktidega ettenähtud hüvitist, tingimusel et see ei ole madalam kui alalõigetes 2.1 ja 4.1 ettenähtud hüvitist. Sama õigus on sihtriigi postiadministratsioonil adressaadile hüvitise maksmisel. Ent alalõigetes 2.1 ja 4.1 ettenähtud summasid kohaldatakse juhul, kui:

9.1. vastutavale postiadministratsioonile esitatakse tagasinõue või

9.2. saatja loovutab oma õigused adressaadile või vastupidi.

Artikkel 35. Postiadministratsioonide vabastamine vastutusest⁽¹³⁾

1. Postiadministratsioonid vabanevad vastutusest tähtsaadetiste, kontrollitava kättetoimetamisega saadetiste, postipakkide ja väärtsaadetiste eest, mille nad on väljastanud samaliigilisi saadetisi käsitlevate siseriiklike eeskirjadega kehtestatud tingimuste kohaselt. Vastutus jääb siiski püsima järgmistel juhtudel:

- 1.1. kui enne saadetise väljastamist või väljastamise ajal avastatakse sisu vargus või rikkumine;
- 1.2. kui adressaat või tagastatava saadetise puhul saatja võtab väljastatava saadetise vastu märkusega, et tegemist on rüüstatud või rikutud saadetisega, tingimusel et siseriiklikud eeskirjad seda lubavad;
- 1.3. kui tähtsaadetis väljastati adressaadile kirjakasti kaudu siseriiklike eeskirjade kohaselt ja järelotsimise käigus väitis adressaat, et ta ei ole seda saanud;
- 1.4. kui postipaki või väärtsaadetise adressaat või lähtekohta tagastamise korral saatja, vaatamata õigesti vormistatud allkirjale, teatab kohe väljastanud asutusele sellest, et ta on avastanud saadetise sisu varguse või rikkumise. Ta peab tõendama, et vargus või rikkumine ei toimunud pärast väljastamist.

2. Postiadministratsioonid ei vastuta järgmistel juhtudel:

- 2.1. vääramatu jõu juhtudel, välja arvatud artikli 12 lõikes 4 sätestatud juhul;
- 2.2. kui nad ei saa pidada saadetiste arvestust ametlike dokumentide vääramatu jõu läbi hävimise tõttu, tingimusel et nende vastutust ei ole muul viisil tõendatud;
- 2.3. kui saadetise kaotsimineku, sisu puudujäägi või rikkumise on põhjustanud saatja süü või hooletus või saadetise sisu laad;
- 2.4. saadetiste puhul, mille sisu suhtes kehtivad artiklis 25 sätestatud keelud, kui pädev asutus on need saadetised nende sisu tõttu konfiskeerinud või hävitanud;
- 2.5. kui saadetised on vastavalt sihtriigi postiadministratsiooni teatele sihtriigi seaduste alusel arestitud;
- 2.6. väärtsaadetiste puhul, mis on pettusega kindlustatud suurema summa eest kui nende tegelik väärtus;
- 2.7. kui saatja ei ole esitanud järelepärimist kuue kuu jooksul alates saadetise postitamise päevale järgnevast päevast;
- 2.8. sõjavangide või interneeritud tsiviilisikute pakkide puhul.

3. Postiadministratsioonid ei võta endale vastutust mis tahes vormis esitatud tollideklaratsioonide eest ega otsuste eest, mis toll on teinud tollikontrolliks esitatud saadetiste läbivaatamise käigus.

Artikkel 36. Saatja vastutus

1. Saadetise saatja vastutab igasuguse teistele postisaadetistele tekitatud kahju eest, mille on põhjustanud keelatud artiklite saatmine või vastuvõetavuse tingimuste mittetäitmine.

2. Saatja vastutab samasuguses ulatuses nagu postiadministratsioonid.

3. Saatja jääb vastutavaks ka juhul, kui lähtekohta postiasutus sellise saadetise vastu võttis.

4. Postiadministratsioonide või veoettevõtete poolse vea või hooletuse korral saatja ei vastuta.

Artikkel 37. Hüvitise maksmine⁽¹⁴⁾

1. Hüvitist on kohustatud maksuma ning maksud ja tasud tagastama kas lähteriigi või sihtriigi postiadministratsioon, kellele jääb regressiõigus kahju tekitamise eest vastutava postiadministratsiooni suhtes.

2. Saatja võib loovutada oma õiguse saada hüvitist adressaadile. Adressaat võib loovutada oma õigused saatjale. Saatja või adressaat võib volitada hüvitist vastu võtma kolmandat isikut, kui siseriiklikud õigusaktid seda lubavad.

3. Vastavalt lähteriigi või sihtriigi postiadministratsioon võib hüvitise maksta õigustatud isikule selle postiadministratsiooni nimel, kes on osalenud edasitoimetamises ja keda on nõuetekohaselt informeeritud järelotsimisest ning kes ei ole kahe kuu möödudes või kui asjast teatati faksi teel või muu elektroonilise vahendiga, mille puhul saab järelepärimise kättesaamist kinnitada, siis 30 päeva jooksul asja lõplikult lahendanud ega ole ka teatanud, et:

- 3.1. kahju põhjuseks oli vääramatu jõud;
- 3.2. saadetise sisu tõttu peeti see kinni, konfiskeeriti või hävitati või arestiti sihtriigi seaduste alusel pädeva asutuse poolt.

4. Vastavalt kas lähteriigi või sihtriigi postiadministratsioon võib maksta hüvitist õigustatud isikule juhtudel, kui järelepärimise vorm ei ole korralikult täidetud ning see tuleb lisateabe saamiseks tagastada, mille tõttu ületatakse lõikes 3 ettenähtud tähtaega.

5. Lunapostisaadetist puudutava järelepärimise puhul võib lähteriigi postiadministratsioon maksta õigustatud isikule hüvitist lunatasusummani sihtriigi postiadministratsiooni nimel, keda on nõuetekohaselt informeeritud järelotsimisest ning kes ei ole kahe kuu möödudes asja lõplikult lahendanud.

Artikkel 38. Hüvitise võimalik sissenõudmine saatjalt või adressaadilt

1. Kui pärast hüvitise maksmist leitakse üles kadunuks peetud tähtsaadetis, postipakk, väärtisaadetis või osa saadetise sisust, teatatakse vastavalt saatjale või adressaadile, et saadetist hoitakse kolme kuu jooksul talle kättesaadavana, kui ta maksab tagasi väljamakstud hüvitise. Samal ajal küsitakse talt, kellele saadetis väljastada. Kui ettenähtud tähtaja jooksul ei vastata, edastatakse samasugune teade vastavalt kas adressaadile või saatjale.
2. Kui saatja ja adressaat keelduvad saadetisest, läheb see postiaadministratsiooni omandisse või asjakohasel juhul selle postiaadministratsiooni omandisse, kes hüvitab kahju.
3. Kui väärtisaadetis leitakse hiljem üles ja selle sisu väärtus on väiksem kui makstud hüvitis, peab saatja maksma saadetise vastusaamisel tagasi hüvitise summa, mis ei mõjuta kindlustuspettuse tagajärgi.

Artikkel 39. Saadetiste vahetamine

1. Postiaadministratsioonid võivad ühe või mitme postiaadministratsiooni kaudu vahetada posti kinnistes depeššides, samuti lahtise transiidina vastavalt vajadusele ja teeninduseeskirjadele.
2. Kui erandlikud asjaolud sunnivad postiaadministratsiooni kõiki või osasid oma teenuseid ajutiselt peatama, teatab ta sellest viivitamata asjaomastele postiaadministratsioonidele.
3. Kui transiitsaadetiste edasitoimetamine läbi riigi toimub ilma selle riigi osavõtuta, teatatakse sellest kõnealusele postiaadministratsioonile ette. Selle transiidivormiga ei kaasne transiitriigi postiaadministratsiooni vastutust.
4. Postiaadministratsioonid võivad saata maaposti vähemprioriteetsena lennutranspordiga, olles saanud selleks nende postiaadministratsioonide nõusoleku, kes võtavad sellise posti oma riigi lennujaamades vastu.

Artikkel 40. Kinniste depeššide vahetamine sõjaväeosadega

1. Teise riigi maa-, mere- või lennupostiteenuste vahendusel võib kirikorrespondentsi kinniseid depešše vahetada:
 - 1.1. liikmesriigi postiasutuste ja ÜRO käsutusse antud väeosade ülemate vahel;
 - 1.2. selliste väeosade ülemate vahel;
 - 1.3. liikmesriigi postiasutuste ja sama riigi välismaal paiknevate mere- või lennuväeüksuste ülemate või sõjalaevade või sõjalennukite kaptenite vahel;
 - 1.4. sama riigi mere- või lennuväeüksuste ülemate või sõjalaevade või sõjalennukite kaptenite vahel.
2. Lõikes 1 osutatud depeššides olevad kirikorrespondentsaadetised peavad piirduma saadetistega, mis on adresseeritud sellist posti saavate või saatvate väeüksuste või staapide liikmetele või ohvitseridele ja sellist posti saava või saatva laeva või lennuki meeskonnale, või mis on nende poolt saadetud. Kohaldatavad edasitoimetamistariifid ja -tingimused määrab oma eeskirjade kohaselt kindlaks selle riigi postiaadministratsioon, kes on andnud vastava väeosa ÜRO käsutusse või kellele kuulub laev või lennuk.
3. Erikokkuleppe puudumisel vastutab asjaomase postiaadministratsiooni ees posti transiiditasude, lõppmaksete ja lennutranspordi tasude eest selle riigi postiaadministratsioon, kes on andnud vastava väeosa ÜRO käsutusse või kellele kuulub sõjalaev või -lennuk.

Artikkel 41. Vastutuse kindlaksmääramine postiaadministratsioonide vahel

1. Kuni pole tõestatud vastupidist, kannab varalist vastutust see postiaadministratsioon, kes, olles saadetise ilma märkuseta vastu võtnud ja omades kõiki järelootimise esitamiseks ettenähtud võimalusi, ei suuda tõestada kas adressaadile kättetoimetamist või, olenevalt olukorrast, korrektset edastamist teisele postiaadministratsioonile.
2. Kui saadetise kaotamine, vargus või rikkumine juhtub selle edasitoimetamise ajal ning ei ole võimalik kindlaks teha, millise riigi territooriumil või teenindusalas see juhtus, kannavad asjaomased postiaadministratsioonid kahju võrdselt. Kui aga väärtustamata postipaki puhul ei ületa hüvitissumma artikli 34 alalõike 4.1 alusel ühekilogrammise postipaki kohta arvutatud summat, kannavad siht- ja lähteriigi postiaadministratsioon selle võrdselt ning vahepealne postiaadministratsioon jäetakse välja.
3. Väärtisaadetiste puhul ei ületa postiaadministratsiooni vastutus teise postiaadministratsiooni ees ühelgi juhul maksimaalset kindlustusväärtust, mille ta on kehtestanud.
4. Postiaadministratsioonid, kes ei osuta väärtisaadetise teenust, vastutavad selliste kinnistes depeššides veetavate saadetiste puhul tähtsaadetiste ja/või väärtustamata postipakkide jaoks ettenähtud ulatuses. Käesolevat sätet kohaldatakse ka juhul, kui postiaadministratsioonid ei võta endale vastutust väärtisaadetiste veo eest nende kasutatava laeva või lennuki pardal.
5. Kui väärtisaadetise kaotamine, vargus või rikkumine juhtub sellise vahepealse postiaadministratsiooni territooriumil või teenindusalas, kes ei osuta väärtisaadetise teenust, katab lähteriigi postiaadministratsioon selle osa kahjust, mida ei katnud vahepealne postiaadministratsioon. Sama reeglit kohaldatakse ka juhul, kui kahjusumma on suurem kui vahepealse postiaadministratsiooni kehtestatud maksimaalne kindlustusväärtus.

6. Tollimaksu ja muud maksud, mille tühistamist pole õnnestunud tagada, kannab postiaadministratsioon, kes vastutab kaotsimineku, varguse või rikkumise eest.

7. Hüvitist maksnud postiaadministratsioon võtab hüvitist saanud isiku õigused üle hüvitise summa ulatuses menetluse puhul, mis võidakse algatada adressaadi, saatja või kolmandate isikute vastu.

3. peatükk

Kirikorrespondentsi käsitlevad sätted

Artikkel 42. Teeninduskvaliteedi sihtnormid

1. Postiaadministratsioonid kinnitavad nende riiki adresseeritud või nende riigist saadetud prioriteetsete ja lennupostisaadetiste töötlemise ning maaposti ja mitteprioriteetsete saadetiste töötlemise teeninduskvaliteedi sihtnormid. Need normid ei tohi olla vähem soodsad kui samalaadsetele saadetistele riigisiseses teeninduses kohaldatavad normid.

2. Lähteriigi postiaadministratsioonid avaldavad välisriikidesse saadetavate prioriteetsete ja lennupostisaadetiste teeninduskvaliteedi sihtnormid, viidates lähteriigi ja sihtriigi postiaadministratsioonide kindlaksmääratud normidele, kaasa arvatud vedudeks kuluv aeg.

3. Postiaadministratsioonid kohustuvad kindlaksmääratud kulgemistähtaegades püsimum korrapäraselt kontrollima kas Rahvusvahelise Büroo või piirkondlike büroode korraldatavate ülevaatuste raames või kahepoolsete lepingute alusel.

4. Veel on soovitatav, et postiaadministratsioonid kindlaksmääratud tähtaegades püsimum korrapäraselt kontrolliksid, kasutades muid kvaliteedikontrollisüsteeme, eelkõige välist kvaliteedikontrolli.

5. Võimaluse korral rakendavad postiaadministratsioonid (nii väljamineva kui ka sissetuleva) rahvusvahelise posti puhul kvaliteedimõõtmise süsteeme; võimaluste piires peaks see hõlmama mõõtmist postitamise kättetoimetamiseni (algpunktist lõpp-punkti).

6. Kõik liikmesriigid edastavad Rahvusvahelisele Büroole ajakohast teavet rahvusvahelise posti hilisemate vastuvõtuaegade kohta transpordilt. Kõigist muudatustest teatatakse nende kavandamisel, et võimaldada Rahvusvahelisel Bürool nendest teistele postiaadministratsioonidele enne nende kohaldamist teatada.

7. Võimaluse korral antakse prioriteetsete ja mitteprioriteetsete saadetiste kohta teavet eraldi.

Artikkel 43. Kirikorrespondentsaadetiste postitamine välismaal⁽¹⁵⁾

1. Liikmesriik ei ole kohustatud edastama ega adressaadile kätte toimetama kirikorrespondentsaadetisi, mida tema territooriumil elavad saatjad postitavad või lasevad postitada välisriigis eesmärgiga saada kasu seal kehtivatest soodsamatest tariifidest.

2. Lõike 1 sätteid kohaldatakse ühtmoodi nii kirikorrespondentsaadetistele, mis on komplekteeritud saatja elukohariigis ja seejärel viidud üle piiri, kui ka kirikorrespondentsaadetistele, mis on komplekteeritud välisriigis.

3. Sihtriigi postiaadministratsioon võib nõuda saatjalt ning selle võimatuse korral postitamiskoha postiaadministratsioonilt riigisiseste tariifide tasumist. Kui saatja ega postitamiskoha postiaadministratsioon ei nõustu tasuma nimetatud tariife sihtriigi postiaadministratsiooni määratud tähtaja jooksul, võib viimane saata saadetised tagasi postitamiskoha postiaadministratsioonile ning tal on õigus nõuda tagastamise kulude hüvitamist või toimida saadetistega oma õigusaktide kohaselt.

4. Liikmesriik ei ole kohustatud edastama ega adressaadile kätte toimetama kirikorrespondentsaadetisi, mida saatjad postitavad või lasevad postitada suurtes kogustes muus riigis kui nende elukohariik, kui saadavate lõppmaksete summa on väiksem kui summa, mida oleks saadud, kui saadetised oleksid postitatud saatja elukohariigis. Sihtriigi postiaadministratsioon võib nõuda postitamiskoha postiaadministratsioonilt makset, mis vastab kantud kuludele ega või ületada kahest järgmisest summast suuremat: kas 80% kodumaisest tariifist analoogiliste saadetiste eest või 0,14 SDR saadetise kohta pluss 1 SDR kilogrammi kohta. Kui postitamiskoha postiaadministratsioon ei nõustu tasuma nõutud summat sihtriigi postiaadministratsiooni määratud tähtaja jooksul, võib sihtriigi postiaadministratsioon saata saadetised tagasi postitamiskoha postiaadministratsioonile ning tal on õigus nõuda tagastamise kulude hüvitamist või toimida saadetistega oma õigusaktide kohaselt.

Artikkel 44. Vastuvõetavad bioloogilised ained

1. Kiiresti riknevaid bioloogilisi aineid, nakkusohtlikke aineid ja tahket süsinikdioksiidi (kuiv jää), mida kasutatakse nakkusohtlike ainete puhul refrigerandina, võib posti teel edastada üksnes ametlikult tunnustatud kvalifitseeritud laboratooriumide vahel. Nimetatud ohtlikke kaupu võidakse postis vastu võtta lennutranspordiga

edasitoimetamiseks, järgides siseriiklikke seadusi ja Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooni (ICAO) kehtivaid tehnilisi juhendeid ning Rahvusvahelise Lennutranspordi Assotsiatsiooni (IATA) eeskirju ohtlike kaupade kohta.

2. Eeskirjade vastavate sätete kohaselt komplekteeritud ja pakendatud kiiresti riknevate bioloogiliste ainete ja nakkusohtlike ainete suhtes kohaldatakse prioriteetsete saadetiste tariifi või tähtkirjade tariifi. Lubatud on võtta nende saadetiste töötlemise lisatasu.

2.1. Kiiresti riknevaid bioloogilisi aineid ja nakkusohtlikke aineid võetakse vastu vaid sellistes liikmesriikides, mille postiaministratsioonid on deklareerinud oma nõusolekut võtta vastu selliseid saadetisi kas vastastikuselt või ainult ühes suunas.

2.2. Selliseid aineid edastatakse kiireimat marsruuti pidi, üldjuhul lennutranspordiga, kusjuures tuleb maksta vastav lennupostitasu, ning need toimetatakse kätte esmajärjekorras.

Artikkel 45. Elektronpost

1. Postiaministratsioonid võivad kokku leppida, et nad osalevad elektroonilistes postiteenustes.

2. Elektronpost on postiteenus, mis kasutab telekommunikatsioonivahendeid, et sekundite jooksul edastada originaalile vastavaid saatja poolt füüsilises või elektroonilises vormis postitatud sõnumeid, mis väljastatakse adressaadile füüsilises või elektroonilises vormis. Füüsilises vormis lähetamise korral edastatakse informatsiooni elektrooniliste vahenditega üldjuhul võimalikult pika osa vahemaast ja reprodutseeritakse füüsilises vormis adressaadile võimalikult lähedal. Füüsilises vormis sõnumid väljastatakse adressaadile kirikorrespondentsaadetisena ümbrikus.

3. Elektronposti suhtes kohaldatavad tariifid kinnitavad postiaministratsioonid, võttes arvesse kulusid ja turunõudmisi.

Artikkel 46. Transiiditasud

1. Kui artiklist 52 ei tulene teisiti, tuleb kahe postiaministratsiooni või sama riigi kahe postiasutuse vahel ühe või mitme teise postiaministratsiooni vahendusel (kolmanda isiku teenused) vahetatavalt kinnistelt depeššidelt maksta transiiditasu. Viimane kujutab endast tasu osutatud maa-, mere- ja õhutrasiiditeenuste eest.

2. Transiiditasu võib võtta ka lahtise transiidina saadetud saadetistelt.

3. Kohaldamistingimused on täpsustatud kirikorrespondentsieeskirjas.

Artikkel 47. Lõppmaksed. Üldsätted⁽¹⁶⁾

1. Kui artiklist 52 ei tulene teisiti, on igal teiselt postiaministratsioonilt kirikorrespondentsaadetisi saaval postiaministratsioonil õigus võtta saadud rahvusvahelise postiga seoses kantud kulude eest posti saatvalt postiaministratsioonilt tasu.

2. Lõppmaksete tasumist käsitlevate sätete kohaldamisel liigitatakse postiaministratsioonid arenenud riikide või arengumaade postiaministratsioonideks vastavalt kongressi poolt selleks otstarbeks koostatud nimekirjale.

3. Käesoleva konventsiooni lõppmaksete tasumist käsitlevad sätted on üleminekumeetmed, mis peaksid viima riikide kulutustel põhineva maksesüsteemi vastuvõtmiseni.

4. Juurdepääs riigisisesele teenusele

4.1. Iga postiaministratsioon teeb teistele postiaministratsioonidele kättesaadavaks kõik riigisiseses teeninduses pakutavad tariifid ja tingimused samasugustel tingimustel, nagu pakutakse oma riigi klientidele.

4.2. Samalaadsete tingimuste korral võib lähteriigi postiaministratsioon paluda arenenud riigist sihtriigi postiaministratsioonil pakkuda talle samu tingimusi, nagu too pakub oma riigi klientidele võrdväärsete saadetiste puhul.

4.3. Arengumaade postiaministratsioonid teatavad, kas nad lubavad juurdepääsu alalõikes 4.1 nimetatud tingimustel.

4.3.1. Kui arengumaa postiaministratsioon teatab, et ta lubab juurdepääsu riigisiseses süsteemis pakutavatele tingimustele, kehtib see luba mittediskrimineerival alusel kõigi Postiliidu postiaministratsioonide suhtes.

4.4. Sihtriigi postiaministratsiooni otsustada on, kas lähteriigi postiaministratsioon on täitnud sihtriigi riigisisesele teenindusele juurdepääsu tingimused.

5. Partiiposti lõppmaksumäärad ei või olla suuremad kui kõige soodsamad määrad, mida sihtkohamaa postiaministratsioonid kohaldavad lõppmakseid käsitlevate kahe- või mitmepoolsete kokkulepete alusel. Sihtriigi postiaministratsiooni otsustada on, kas lähteriigi postiaministratsioon on täitnud juurdepääsutingimused.

6. Postinõukogu võib kongressidevahelisel ajal muuta artiklites 48–51 ettenähtud makseid. Tehtavad muudatused peavad põhinema usaldusväärsetel ja piisavatel majandus- ja finantsandmetel ning arvestama kõiki konventsiooni ja kirikorrespondentsieeskirja lõppmakseid käsitlevaid sätteid. Otsustatud muudatus jõustub Postinõukogu määratud kuupäeval.

7. Iga postiaadministratsioon võib täielikult või osaliselt loobuda lõikes 1 nimetatud tasust.

8. Asjaomased postiaadministratsioonid võivad kahe- või mitmepoolsete kokkulepete alusel kohaldada lõppmaksete tasumiseks muid maksesüsteeme.

Artikkel 48. Lõppmaksed. Arenenud riikide vahelistele vahetustele kohaldatavad sätted⁽¹⁶⁾

1. Tasu kirikorrespondentssaadetiste eest, kaasa arvatud partiipost, kuid välja arvatud M-kotid, kehtestatakse saadetise ja kilogrammi kohta kehtivate tariifide alusel, mis kajastavad töötlemiskulusid sihtriigis; nimetatud kulud peavad olema seotud siseriiklike tariifidega. Tariifid arvutatakse kirikorrespondentsieeskirjas täpsustatud tingimuste kohaselt.

2. Aastatel 2001–2003 ei või saadetise ja kilogrammi kohta kehtivad tariifid olla suuremad kui need, mis arvutatakse 60% alusel riigisiseses teeninduses 20 grammise kirja kohta kehtivast tariifist või ületada järgmisi tariife:

2.1. 2001. aastal 0,158 SDR saadetise kohta ja 1,684 SDR kilogrammi kohta;

2.2. 2002. aastal 0,172 SDR saadetise kohta ja 1,684 SDR kilogrammi kohta;

2.3. 2003. aastal 0,215 SDR saadetise kohta ja 1,684 SDR kilogrammi kohta.

3. Aastateks 2004 ja 2005 kehtestab Postinõukogu lõpliku protsendimäära iga arenenud riigi suhtes asjakohastest tariifidest, järgides iga riigi puhul kulude ja tariifide vahelist suhet.

4. Ajavahemikul 2001–2005 kohaldatavad tariifid ei või olla väiksemad kui 0,147 SDR saadetise kohta ja 1,491 SDR kilogrammi kohta.

5. M-kottide suhtes kohaldatav tariif on 0,653 SDR kilogrammi kohta.

5.1. Alla 5 kg kaaluvad M-kotid loetakse lõppmaksete kohaldamisel 5 kg kaaluvateks.

6. Sihtriigi postiaadministratsioonil on õigus tähtsaadetiste kättetoimetamise eest võtta lisatasu 0,5 SDR saadetise kohta ja väärtisaadetiste kättetoimetamise eest 1 SDR saadetise kohta.

7. Arenenud riikide vahel kehtivaid sätteid kohaldatakse iga arengumaa suhtes, kes deklareerib, et ta soovib olla selliste sätetega seotud ja sooviks olla peetud arenenud riigiks artiklite 48–50 ning kirikorrespondentsieeskirja vastavate sätete kohaldamisel.

Artikkel 49. Lõppmaksed. Arengumaadest arenenud riikidesse suunduva postivoogu suhtes kohaldatavad sätted⁽¹⁶⁾

1. Tasu

1.1. Tasu kirikorrespondentssaadetiste eest, välja arvatud M-kotid, on 3,427 SDR kilogrammi kohta.

1.2. M-kottide eest kohaldatav määr on 0,653 SDR kilogrammi kohta.

1.2.1. Lõppmaksu kohaldamisel loetakse alla 5 kg kaaluvad M-kotid 5 kg kaaluvateks.

1.3. Sihtriigi postiaadministratsioonil on õigus tähtsaadetiste kättetoimetamise eest võtta lisatasu 0,5 SDR saadetise kohta ja väärtisaadetiste kättetoimetamise eest 1 SDR saadetise kohta.

2. Läbivaatamise mehhanism

2.1. Suuremat postivoogu kui 150 tonni aastas saatev postiaadministratsioon võib lasta alalõikes 1.1 märgitud tariifi läbi vaadata, kui ta vaadeldavates suhetes tuvastab, et ühes kilogrammis saadetud postis on saadetiste keskmine arv väiksem kui 14.

2.2. Suuremat postivoogu kui 150 tonni aastas saav postiaadministratsioon võib lasta alalõikes 1.1 märgitud tariifi läbi vaadata, kui ta vaadeldavates suhetes tuvastab, et ühes kilogrammis saadud postis on saadetiste keskmine arv suurem kui 21.

2.3. Läbivaatamine toimub kirikorrespondentsieeskirjas määratletud tingimustel.

3. Süsteemi ühtlustamise mehhanism

3.1. Kui suuremat postivoogu kui 50 tonni aastas saav postiaadministratsioon tuvastab, et selle voo aastane kaal ületab kirikorrespondentsieeskirjas ettenähtud tingimuste kohaselt arvatud piinormi, võib ta ülemäärase posti suhtes kohaldada artiklis 48 ettenähtud maksesüsteemi, tingimusel et ta ei ole kohaldanud läbivaatamise mehhanismi.

4. *Partiipost*

4.1. Partiiposti maksed määratakse kindlaks, kohaldades artikli 48 lõikes 1 ettenähtud tariife saadetise ja kilogrammi kohta.

Artikkel 50. Lõppmaksed. Arenenud riikidest arengumaadesse suunduva postivoo suhtes kohaldatavad sätted⁽¹⁶⁾

1. *Tasu*

1.1. Tasu kirikorrespondentsaadetiste eest, välja arvatud M-kotid, on 3,427 SDR kilogrammi kohta.

1.1.1. Alalõikes 1.1 ettenähtud tariifi kohaldamisest tulenevaid lõppmaksed suurendatakse 7,5% võrra, et luua fond arengumaade teeninduskvaliteedi parandamise finantseerimiseks.

1.2. M-kottide eest kohaldatav määr on 0,653 SDR kilogrammi kohta.

1.2.1. Lõppmaksu kohaldamisel loetakse alla 5 kg kaaluvad M-kotid 5 kg kaaluvateks.

1.3. Sihtriigi postiaadministratsioonil on õigus tähtsaadetiste kättetoimetamise eest võtta lisatasu 0,5 SDR saadetise kohta ja väärtisaadetiste kättetoimetamise eest 1 SDR saadetise kohta.

2. *Läbivaatamise mehhanism*

2.1. Suuremat postivoogu kui 150 tonni aastas saav postiaadministratsioon võib lasta tariifi läbi vaadata, kui ta vaadeldavates suhetes tuvastab, et ühes kilogrammis saadud postis on saadetiste keskmine arv suurem kui 21.

2.2. Läbivaatamine toimub kirikorrespondentsieeskirjas määratletud tingimustel.

3. *Partiipost*

3.1. Postiaadministratsioonid, kes ei luba juurdepääsu riigisisises teeninduses pakutavatele tingimustele, võivad nõuda saadud partiiposti eest tasu 0,14 SDR saadetise kohta ja 1 SDR kilogrammi kohta.

3.2. Postiaadministratsioonid, kes lubavad juurdepääsu riigisisises teeninduses pakutavatele tingimustele, võivad saadud partiiposti suhtes kohaldada siseriiklikele tariifidele vastavat tasu, mida on samaliigiliste saadetiste puhul oma riigi klientidele pakutava tariifiga võrreldes suurendatud 9% võrra, kusjuures see ei või ületada artikli 48 lõikes 2 ettenähtud määrasid.

Artikkel 51. Lõppmaksed. Arengumaade vaheliste vahetuste suhtes kohaldatavad sätted⁽¹⁶⁾

1. *Tasu*

1.1. Tasu kirikorrespondentsaadetiste eest, välja arvatud M-kotid, on 3,427 SDR kilogrammi kohta.

1.2. M-kottide eest kohaldatav määr on 0,653 SDR kilogrammi kohta.

1.2.1. Lõppmaksu kohaldamisel loetakse alla 5 kg kaaluvad M-kotid 5 kg kaaluvateks.

1.3. Sihtriigi postiaadministratsioonil on õigus tähtsaadetiste kättetoimetamise eest võtta lisatasu 0,5 SDR saadetise kohta ja väärtisaadetiste kättetoimetamise eest 1 SDR saadetise kohta.

2. *Läbivaatamise mehhanism*

2.1. Suuremat postivoogu kui 150 tonni aastas saav postiaadministratsioon võib lasta tariifi läbi vaadata, kui ta vaadeldavates suhetes tuvastab, et ühes kilogrammis saadud postis on saadetiste keskmine arv suurem kui 21.

2.2. Läbivaatamine toimub kirikorrespondentsieeskirjas määratletud tingimustel.

3. *Partiipost*

3.1. Postiaadministratsioonid, kes ei luba juurdepääsu riigisisises teeninduses pakutavatele tingimustele, võivad nõuda saadud partiiposti eest tasu 0,14 SDR saadetise kohta ja 1 SDR kilogrammi kohta.

3.2. Postiaadministratsioonid, kes lubavad juurdepääsu riigisisises teeninduses pakutavatele tingimustele, võivad saadud partiiposti suhtes kohaldada siseriiklikele tariifidele vastavat tasu, mida on samaliigiliste saadetiste puhul oma riigi klientidele pakutava tariifiga võrreldes suurendatud 9% võrra, kusjuures ei või ületada artikli 48 lõikes 2 ettenähtud määrasid.

Artikkel 52. Transiiditasudest ja lõppmaksetest vabastamine

1. Maa- ja meretransiiditasudest ning lõppmaksetest vabastatakse artikli 8 alalõikes 2.2 osutatud kirikorrespondentsaadetised ja kinnistes depeššides lähtekohta tagastatavad väljastamata saadetised. Tühjade postikottide saatmine vabastatakse lõppmaksetest, kuid mitte transiiditasudest, mis tuleb maksta postikotte saatval postiaministratsioonil.

Artikkel 53. Lennutranspordi tasu⁽¹⁷⁾

1. Lennutranspordi tasu kannab kogu lennutranspordiga läbitud distantsi suhtes:

1.1. kinnistes depeššide puhul posti lähteriigi postiaministratsioon;

1.2. lahtise transiidina saadetavate prioriteetsete saadetiste ja lennupostisaadetiste puhul (k.a valesti sihitatud saadetised) postiaministratsioon, kes annab need saadetised üle teisele postiaministratsioonile.

2. Samasuguseid sätteid kohaldatakse artikli 52 tingimuste kohaselt maa- ja meretransiiditasudest vabastatud saadetiste puhul, kui neid toimetatakse edasi lennutranspordiga.

3. Igal sihtriigi postiaministratsioonil, kes näeb ette oma riigis rahvusvahelise posti edasitoimetamise lennutranspordiga, on õigus sellise edasitoimetamise lisakulude hüvitamisele, tingimusel et lennutranspordiga kaetud vahemaa keskmine pikkus on üle 300 km. Kui ei ole kokku lepitud tasu mittevõtmises, on tasu kõigi välismaalt lähtuvate prioriteetsete saadetiste ja lennupostisaadetiste puhul ühesugune, olenemata sellest, kas neid saadetakse edasi lennutranspordiga või mitte.

4. Kui aga sihtriigi postiaministratsiooni võetavad lõppmaksed põhinevad konkreetselt kuludel või siseriiklikel tariifidel, ei võeta lisatasu riigisisese õhutranspordiga edasitoimetamise eest.

5. Keskmise kauguse arvutamisel ei arvesta sihtriigi postiaministratsioon sellise posti kaalu, mille lõppmaksete arvestus on põhinenud konkreetselt sihtriigi postiaministratsiooni kuludel või siseriiklikel tariifidel.

6. Erikokkuleppe puudumisel asjaomaste postiaministratsioonide vahel kohaldatakse lennupostisaadetiste maa- või meretransiidid puhul eeskirjades ettenähtud transiiditasumäärasid. Sellest olenemata ei maksta maatransiiditasu:

6.1. lennupostisaadetiste edasitoimetamiselt kahe sama linna teenindava lennujaama vahel;

6.2. selliste saadetiste edasitoimetamiselt linna teenindavast lennujaamast samas linnas asuvasse lattu ning samade saadetiste tagasitoimetamiselt uuesti edasisaatmiseks.

Artikkel 54. Lennutranspordi tasu põhimäärad ja arvutamine

1. Postiaministratsioonide vahelises arvelduses kohaldatava lennutranspordi tasude põhimäära kinnitab Postinõukogu. Selle arvutab kirikorrespondentsieeskirjas määratletud valemi kohaselt välja Rahvusvaheline Büroo.

2. Kinnistes depeššide ning lahtise transiidina saadetavate prioriteetsete saadetiste ja lennupostisaadetiste lennutranspordi tasu arvutamine ja asjakohased arvestusmeetodid on ette nähtud kirikorrespondentsieeskirjas.

4. peatükk Postipakke käsitlevad sätted

Artikkel 55. Teeninduskvaliteedi sihtnormid

1. Sihtriigi postiaministratsioonid kehtestavad nende riiki adresseeritud lennupostipakkide töötlemise teeninduskvaliteedi sihtnormid. Need normid, mida suurendatakse tollivormistuseks tavaliselt kuluva aja võrra, ei tohi olla vähem soodsad kui samalaadsete saadetiste teeninduskvaliteedi sihtnormid siseriiklikus teeninduses.

2. Võimaluste piires kehtestavad sihtriigi postiaministratsioonid ka nende riiki adresseeritud maapostipakkide töötlemise teeninduskvaliteedi sihtnormid.

3. Lähteriigi postiaministratsioonid kehtestavad välismaale saadetavate lennu- ja maapostipakkide teeninduskvaliteedi sihtnormid, arvestades sihtriigi postiaministratsiooni kehtestatud norme.

4. Postiaministratsioonid jälgivad nende kehtestatud teeninduskvaliteedi sihtnormide tegelikkust täitmist.

Artikkel 56. Sissetuleva maaposti tariif⁽¹⁸⁾

1. Kahe postiaministratsiooni vahel vahetatavatelt postipakkidelt tuleb tasuda iga riigi ja iga postipaki puhul sissetuleva maaposti tariif, mis arvutatakse eeskirjades ettenähtud postipaki ja kilogrammi soovituslikke tariife kombineerides.

2. Kõnealuseid soovituslikke tariife silmas pidades kehtestavad postiaadministratsioonid sissetulevatele pakkidele oma maapostitariifid, viies need vastavusse oma teeninduskuludega.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud tariifid tasub lähteriigi postiaadministratsioon, välja arvatud juhul, kui konventsioon näeb ette erandi sellest põhimõttest.

4. Sissetuleva maaposti tariifid on iga riigi puhul kogu selle territooriumi suhtes ühtsed.

Artikkel 57. Maaposti transiiditariif

1. Kahe postiaadministratsiooni või sama riigi kahe postiasutuse vahel ühe või mitme teise postiaadministratsiooni maapostiteenuste abil vahetatavate pakkidel tuleb neile riikidele, kelle teenistused osalevad maitsi edasitoimetamises, tasuda eeskirjades ettenähtud maaposti transiiditariif vastavalt kohaldatavale distantsipikkusele.

2. Lahtise transiidina saadetavate postipakkide puhul võivad vahepealsed postiaadministratsioonid nõuda eeskirjades saadetise kohta ettenähtud ühtse tariifi tasumist.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud tariifid tasub lähteriigi postiaadministratsioon, välja arvatud juhul, kui konventsioon näeb ette erandi sellest põhimõttest.

4. Postinõukogu võib kongressidevahelisel ajal muuta maaposti transiiditariife. Muudatused, mis tehakse transiidioperatsioone sooritavate postiaadministratsioonide õiglast tasustamist tagava meetoodika kohaselt, peavad põhinema usaldusväärsetel ja piisavatel majandus- ja finantsandmetel. Otsustatud muudatused jõustuvad Postinõukogu määratud kuupäeval.

5. Maaposti transiiditariifi ei tule tasuda:

5.1. lennupostisaadetiste edasitoimetamiselt kahe sama linna teenindava lennujaama vahel;

5.2. selliste saadetiste edasitoimetamiselt linna teenindavast lennujaamast samas linnas asuvasse lattu ning samade saadetiste tagasitoimetamiselt uuesti edasisaatmiseks.

Artikkel 58. Meretariif

1. Iga riik, kelle teenistused osalevad postipakkide edasitoimetamises meritsi, võib nõuda lõikes 2 osutatud meretariifide tasumist. Nimetatud tariifid tasub lähteriigi postiaadministratsioon, välja arvatud juhul, kui konventsioon näeb ette erandi sellest põhimõttest.

2. Mereveo puhul kehtiv meretariif on ette nähtud postipakieeskirjas vastavalt kohaldatavale distantsipikkusele.

3. Artikli 58 lõike 2 kohaselt arvatud meretariifi võivad postiaadministratsioonid kuni 50% võrra suurendada. Vastavalt oma soovile võivad nad seda ka vähendada.

4. Postinõukogu võib kongressidevahelisel ajal muuta meretariife. Muudatused, mis tehakse transiidioperatsioone sooritavate postiaadministratsioonide õiglast tasustamist tagava meetoodika kohaselt, peavad põhinema usaldusväärsetel ja piisavatel majandus- ja finantsandmetel. Otsustatud muudatused jõustuvad Postinõukogu määratud kuupäeval.

Artikkel 59. Lennutranspordi tasu

1. Postiaadministratsioonide vahelises arvelduses kohaldatava lennutranspordi tasude põhimäära kinnitab Postinõukogu. Selle arvutab kirikorrespondentsieeskirjas määratletud valemi kohaselt välja Rahvusvaheline Büroo.

2. Kinniste depešside ning lahtise transiidina saadetavate lennupostipakkide lennutranspordi tasu arvutamine on ette nähtud postipakieeskirjas.

3. Edasitoimetamise käigus eri lennuliinidel veetud lennupostipakkide samas lennujaamas ümberlaadimiselt tasu ei võeta.

Artikkel 60. Tariifivabastused

1. Tariife ei kohaldata ametipostipakkide ning sõjavangide ja interneeritud tsiviilisikute postipakkide suhtes, välja arvatud lennupostipakkidele kohaldatavad lennutranspordi tasud.

5. peatükk EMS

Artikkel 61. EMS

1. Kiirkullerpost (EMS) on kõige kiirem füüsiliste vahendite abil toimuv postiteenus, millel on seda teenust osutama nõustunud postiaadministratsioonide vahel prioriteet muude postisaadetiste ees. See seisneb kirjavahetuse, dokumentide või kaupade kogumises, edastamises ja kättetoimetamises väga lühikese aja jooksul.

2. EMS-i reguleeritakse kahepoolsete kokkulepete alusel. Kokkulepetega otseselt reguleerimata aspektide suhtes kehtivad Postiliidu asjakohased sätted.

3. Võimaluse korral identifitseeritakse kõnealune teenus allpool esitatud logoga, mis koosneb järgmistest elementidest:

- oranž tiib;
- sinised tähed «EMS»;
- kolm oranži horisontaaljoont.

Logot võib täiendada rahvusliku teenuse nime lisamisega.



4. Teenuselt võetava tasu määrab kindlaks lähteriigi postiaministratsioon vastavalt kuludele ja turunõuetele.

III osa ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 62. Postipakiteenuse osutamise kohustus

1. Olenemata artikli 10 lõikest 1 ei ole riigid, kes enne käesoleva konventsiooni jõustumist ei olnud postipakkide kokkuleppe osalised, kohustatud postipakiteenust osutama.

Artikkel 63. Sanktsioonidega seotud kohustused

1. Liikmesriikide valitsused kohustuvad kehtestama vajalikud meetmed või tegema sellekohase ettepaneku oma riigi seadusandjale, et:

1.1. karistada postmarkide (ka käibelt kõrvaldatud postmarkide) ja rahvusvaheliste vastusekupongide võltsimise eest;

1.2. karistada järgmiste objektide kasutamise või käibelelaskmise eest:

1.2.1. võltsitud postmargid (ka käibelt kõrvaldatud postmargid) või kasutatud postmargid, samuti frankeerimis- või trükimasina võltsitud või kasutatud jäljendid;

1.2.2. võltsitud rahvusvahelised vastusekupongid;

1.3. keelata ja tõkestada selliste liimtemplite ja templijäljendite valmistamist ja postiteenistuses kasutamist, mis on võltsitud või järele tehtud sellisel viisil, et neid võib segi ajada liikmesriigi postiaministratsiooni kasutatavate liimtemplite ja templijäljenditega;

1.4. ennetada ja vajadusel karistada narkootiliste ja psühhotroopsete ainete ning lõhkevate, kergesti süttivate ja ohtlike ainete postisaadetistesse panemist, kui nende postisaadetistesse panemist pole konventsioonis otseselt lubatud;

1.5. ennetada ja karistada postisaadetistesse pedofiilsete materjalide või lapsi kasutavate pornograafiliste materjalide panemist.

Artikkel 64. Konventsiooni ja teatavaid eeskirju käsitlevate ettepanekute vastuvõtmise tingimused

1. Jõustumiseks vajavad kongressile esitatud käesoleva konventsiooniga seotud ettepanekud kohalolevate ja hääletamisel osalevate liikmesriikide enamuse heakskiitu. Hääletamise ajal peavad kohal viibima vähemalt pooled kongressil esindatud liikmesriigid.

2. Jõustumiseks vajavad kirikorrespondentsieeskirjaga ja postipakieeskirjaga seotud ettepanekud Postinõukogu liikmete enamuse heakskiitu.

3. Jõustumiseks vajavad kongressidevahelisel ajal tehtud, käesoleva konventsiooni ja selle lõpp-protokolliga seotud ettepanekud:

3.1. kahekolmandikulist häälteenamust, kusjuures vähemalt pooled Postiliidu liikmesriikidest on konsultatsioonile vastanud, kui ettepanekud käsitlevad muudatusi;

3.2. häälteenamust, kui ettepanekud käsitlevad sätete tõlgendamist.

4. Olenemata alalõike 3.1 sätetest võib iga liikmesriik, kelle siseriiklikud seadused ei ole veel ettepanud muudatusega kooskõlas, teha 90 päeva jooksul pärast muudatuseettepanekust teatamist Rahvusvahelise Büroo peadirektorile kirjaliku deklaratsiooni selle kohta, ei ta ei saa muudatust vastu võtta.

Artikkel 65. Konventsiooni jõustumine ja tähtaeg

1. Konventsioon jõustub 1. jaanuaril 2001 ning kehtib kuni järgmise kongressi aktide jõustumiseni.

Selle kinnituseks on liikmesriikide valitsuste täievolilised esindajad kirjutanud alla konventsiooni ühele originaaleksemplarile, mis antakse hoiule Rahvusvahelise Büroo peadirektorile. Kongressi korraldanud riigi valitsus edastab igale konventsiooniosalisele koopia sellest.

¹Vt lõpp-protokolli I artikkel.

²Vt lõpp-protokolli II artikkel.

³Vt lõpp-protokolli III artikkel.

⁴Vt lõpp-protokolli IV, V, VI, VII ja VIII artikkel.

⁵Vt lõpp-protokolli IX artikkel.

⁶Vt lõpp-protokolli X artikkel.

⁷Vt lõpp-protokolli XI artikkel.

⁸Vt lõpp-protokolli XII, XIII ja XIV artikkel.

⁹Vt lõpp-protokolli XV artikkel.

¹⁰Vt lõpp-protokolli XVI artikkel.

¹¹Vt lõpp-protokolli XVII artikkel.

¹²Vt lõpp-protokolli XVIII, XIX ja XX artikkel.

¹³Vt lõpp-protokolli XXI artikkel.

¹⁴Vt lõpp-protokolli XXII artikkel.

¹⁵Vt lõpp-protokolli XXIII artikkel.

¹⁶Vt lõpp-protokolli XXIV artikkel.

¹⁷Vt lõpp-protokolli XXV artikkel.

¹⁸Vt lõpp-protokolli XXVI ja XXVII artikkel.

UNIVERSAL POSTAL CONVENTION

Done at Beijing, 15 September 1999

The undersigned, plenipotentiaries of the Governments of the member countries of the Union, having regard to article 22, paragraph 3, of the Constitution of the Universal Postal Union concluded at Vienna on 10 July 1964, have by common consent and subject to article 25, paragraph 4, of the Constitution drawn up in this Convention the rules applicable throughout the international postal service.

Part I

RULES APPLICABLE IN COMMON THROUGHOUT THE INTERNATIONAL POSTAL SERVICE

Sole chapter

General provisions

Article 1. Universal postal service

1. *In order to support the concept of the single postal territory of the Union, member countries shall ensure that all users/customers enjoy the right to a universal postal service involving the permanent provision of quality basic postal services at all points in their territory, at affordable prices.*

2. *With this aim in view, member countries shall set forth, within the framework of their national postal legislation or by other customary means, the scope of the postal services offered and the requirement for quality and affordable prices, taking into account both the needs of the population and their national conditions.*

3. *Member countries shall ensure that the offers of postal services and quality standards will be achieved by the operators responsible for providing the universal postal service.*

Article 2. Freedom of transit

1. The principle of the freedom of transit is set forth in article 1 of the Constitution. It shall carry with it the obligation for each postal administration to forward always by the quickest routes and the most secure means which it uses for its own items, closed mails and *à découvert* letter-post items which are passed to it by another postal administration.

2. Member countries which do not participate in the exchange of letters containing perishable biological substances or radioactive substances shall have the option of not admitting these items in transit *à découvert* through their territory. The same shall apply to letter-post items, other than letters, postcards and literature for the blind which do not satisfy the legal requirements governing the conditions of their publication or circulation in the country crossed.

3. Freedom of transit for postal parcels to be forwarded by land and sea routes shall be limited to the territory of the countries taking part in this service.

4. Freedom of transit for air parcels shall be guaranteed throughout the territory of the Union. However, member countries which do not operate the postal parcels service shall not be required to forward air parcels by surface.

5. If a member country fails to observe the provisions regarding freedom of transit, other member countries may discontinue their postal service with that country.

Article 3. Ownership of postal items⁽¹⁾

1. A postal item shall remain the property of the sender until it is delivered to the rightful owner, except when the item has been seized in pursuance of the legislation of the country of destination.

Article 4. Creation of new service

1. *Postal* administrations may by mutual consent create a new service not expressly provided for in the Acts of the Union. Charges for a new service shall be laid down by each administration concerned, having regard to the expenses of operating the service.

Article 5. Monetary unit

1. The monetary unit laid down in article 7 of the Constitution and used in the Convention and the other Acts of the Union shall be the Special Drawing Right (SDR).

Article 6. Postage stamps

1. Only postal administrations shall issue postage stamps attesting payment of postage according to the Acts of the Union. Postal prepayment impressions, franking machine impressions and impressions made by a printing press or other printing or stamping process in accordance with the provisions of the Letter Post Regulations may be used only with the authorization of the postal administration.

2. The subjects and designs of postage stamps shall be in keeping with the spirit of the Preamble to the UPU Constitution and of decisions taken by the Union's bodies.

Article 7. Charges⁽²⁾

1. The charges for the various international postal and special services shall be set by the postal administrations in accordance with the principles set out in the Convention and the Regulations. They shall in principle be related to the costs of providing these services.

2. The charges collected, including those laid down for guideline purposes in the Acts, shall be at least equal to those collected on internal service items presenting the same characteristics (category, quantity, handling time, etc).

3. Postal administrations shall be authorized to exceed any charges appearing in the Acts, including those laid down for guideline purposes:

- 3.1. if the charges they collect for the same services in their internal service are higher than the ones laid down;
- 3.2. if this is necessary to cover the costs of operating their services or on any other reasonable grounds.

4. Above the minimum level of charges laid down in 2, postal administrations may allow reduced charges based on their internal legislation for letter-post items posted in their country. They may, for instance, give preferential rates to major users of the Post.

5. No postal charge of any kind may be collected from customers other than those provided for in the Acts.

6. Except where otherwise provided in the Acts, each postal administration shall retain the charges which it has collected.

Article 8. Exemption from postal charges⁽³⁾

1. Principle

1.1. Cases of exemption from postal charges shall be expressly laid down by the Convention.

2. Postal service

2.1. Letter-post items relating to the postal service sent by postal administrations or their offices, *whether by air, surface or surface airlifted (S.A.L.) mail*, shall be exempt from all postal charges.

2.2. Letter-post items relating to the postal service shall be exempt from all postal charges, with the exception of air surcharges, if they are:

2.2.1. exchanged between bodies of the Universal Postal Union and bodies of the Restricted Unions;

2.2.2. exchanged between bodies of those Unions;

2.2.3. sent by such bodies to postal administrations or their offices.

2.3. Parcels relating to the postal service shall be exempt from all postal charges if exchanged between the following:

2.3.1. postal administrations;

2.3.2. postal administrations and the International Bureau;

2.3.3. post offices of member countries;

2.3.4. post offices and postal administrations.

2.4. Air parcels, with the exception of those originating from the International Bureau, shall be exempt from air surcharges.

3. Prisoners of war and civilian internees

3.1. Letter-post items, postal parcels and postal financial services items addressed to or sent by prisoners of war, either direct or through the offices mentioned in the Letter Post Regulations, shall be exempt from all postal charges, with the exception of air surcharges. Belligerents apprehended and interned in a neutral country shall be classed with prisoners of war proper so far as the application of the foregoing provisions is concerned.

3.2. The provisions set out under 3.1 shall also apply to letter-post items, postal parcels and postal financial services items originating in other countries and addressed to or sent by civilian internees as defined by the Geneva Convention of 12 August 1949 relative to the protection of civilian persons in time of war, either direct or through the offices mentioned in the Letter Post Regulations.

3.3. The offices mentioned in the Letter Post Regulations shall also enjoy exemption from postal charges in respect of letter-post items, postal parcels and postal financial services items which concern the persons referred to under 3.1 and 3.2, which they send or receive, either direct or as intermediaries.

3.4. Parcels shall be admitted free of postage up to a weight of 5 kilogrammes. The weight limit shall be increased to 10 kilogrammes in the case of parcels, the contents of which cannot be split up and of parcels addressed to a camp or the prisoners' representatives there ("*hommes de confiance*") for distribution to the prisoners.

4. Literature for the blind

4.1. Literature for the blind shall be exempt from all postal charges, with the exception of air surcharges.

Article 9. Postal security

1. *Postal administrations shall adopt and implement a proactive security strategy at all levels of postal operations to maintain and enhance customer confidence in the postal services in order to ensure a competitive edge in the market.*

2. *This strategy shall aim to:*

2.1. *raise quality of service as a whole;*

2.2. *increase employee awareness of the importance of security;*

2.3. *create or reinforce security units;*

2.4. *share operational, security and investigative information on a timely basis; and*

2.5. *propose to legislatures, wherever necessary, specific laws, regulations and measures to improve the quality and security of worldwide postal services.*

Part II

RULES APPLICABLE TO LETTER POST AND POSTAL PARCELS

Chapter 1

Provision of services

Article 10. Basic services⁽⁴⁾

1. Postal administrations shall provide for the acceptance, handling, conveyance and delivery of letter-post items. *They shall also provide the same for postal parcels either as laid down in the Convention, or, in the case of outward parcels and after bilateral agreement, by any other means which is more advantageous to its customers.*

2. Letter-post items shall be classified according to one of the following two systems. Every postal administration shall be free to choose the system that it applies to its outward traffic.
3. The first system shall be based on the speed of treatment of the items. The latter shall therefore be divided into:
 - 3.1. priority items, ie items conveyed by the quickest route (air or surface) with priority; weight limits: 2 kilogrammes in general, *but 5 kilogrammes in relations between administrations admitting such items from their customers*, 5 kilogrammes for items containing books and pamphlets (optional service), 7 kilogrammes for literature for the blind;
 - 3.2. non-priority items, ie items for which the sender has chosen a lower rate, implying a longer delivery time; weight limits: same as those in 3.1.
4. The second system shall be based on the contents of the items. The latter shall therefore be divided into:
 - 4.1. letters and postcards, together called "LC"; weight limit: 2 kilogrammes, *but 5 kilogrammes in relations between administrations admitting such items from their customers*;
 - 4.2. printed papers, literature for the blind and small packets together called "AO"; weight limits: 2 kilogrammes for small packets, *but 5 kilogrammes in relations between administrations admitting such items from their customers*, 5 kilogrammes for printed papers, 7 kilogrammes for literature for the blind.
5. Special bags containing printed papers (newspapers, periodicals, books, etc) for the same addressee at the same address shall, in both systems, be called "M bags"; weight limit: 30 kilogrammes.
6. The exchange of parcels whose individual weight exceeds 20 kilogrammes shall be optional, with a maximum individual weight of 50 kilogrammes.
7. As a general rule, parcels shall be delivered to the addressees as soon as possible and according to the provisions in force in the country of destination. When parcels are not delivered to the addressee's address, the addressee shall, unless this is impossible, be advised of their arrival without delay.
8. Any country whose postal administration does not undertake the conveyance of parcels may arrange for the provisions of the Convention to be implemented by transport companies. It may, at the same time, limit this service to parcels originating in or addressed to places served by these companies. The postal administration shall remain responsible for the execution of the Convention and of the Parcel Post Regulations.

Article II. Postage charges and air surcharges

1. The administration of origin shall fix the postage charges for the conveyance of letter-post items throughout the entire extent of the Union. The postage charges shall cover delivery of the items to the place of address provided that this delivery service is operated in the country of destination for the items in question.
2. The charges applicable to priority letter-post items shall include any additional costs of fast transmission.
3. Administrations that apply the system based on the contents of letter-post items shall be authorized:
 - 3.1. to collect air surcharges for letter-post airmail items;
 - 3.2. to collect for surface air-lifted "S.A.L." items with reduced priority surcharges lower than those which they collect for airmail items;
 - 3.3. to fix combined charges for the prepayment of airmail items and S.A.L. items, taking into account the cost of the postal services rendered by them and the cost of the air conveyance.
4. Administrations shall set the air surcharges to be collected for air parcels.
5. The surcharges shall be related to the air conveyance dues and shall be uniform for at least the whole of the territory of each country of destination whatever the route used; in calculating the air surcharge for a letter-post airmail item, administrations shall be authorized to take into account the weight of any forms used by the public which may be attached to the item.
6. The administration of origin may allow, for letter-post items containing:
 - 6.1. newspapers and periodicals published in its country, a reduction of not more than 50% *in principle* of the tariff applicable to the category of items used;
 - 6.2. books and pamphlets, music scores and maps, provided they contain no publicity matter or advertisement other than that appearing on the cover or the fly leaves, the same reduction as that provided for under 6.1.
7. The administration of origin may apply to non-standardized items charges different from those applicable to the standardized items defined in the Letter Post Regulations.
8. The reductions in charges pursuant to 6 shall also apply to items conveyed by air, but no reduction shall be granted on the portion of the charge intended to cover the costs of such conveyance.

Article 12. Special charges

1. No delivery charge may be collected from the addressee in respect of small packets weighing less than 500 grammes. Where domestic small packet items weighing over 500 grammes are subject to a delivery charge, the same charge may be collected in respect of incoming international small packets.
2. *Postal*administrations shall be authorized to collect in the cases mentioned below the same charges as in the domestic service.
 - 2.1. Charge on letter-post items posted after the latest time for posting, collected from the sender.
 - 2.2. Charge on items posted outside normal counter opening hours, collected from the sender.
 - 2.3. Charge for collection at the sender's address, collected from the sender.
 - 2.4. Charge, for withdrawal of a letter-post item outside normal counter opening hours, collected from the addressee.
 - 2.5. Poste restante charge collected from the addressee; in the event of return to sender or redirecting of a parcel, the amount passed on may not exceed the amount set in the Postal Parcels Regulations.
 - 2.6. A storage charge for any letter-post item weighing more than 500 grammes and for any parcel of which the addressee has not taken delivery within the prescribed period. This charge shall not apply to literature for the blind. In the case of parcels, it shall be collected by the administration which effects the delivery, on behalf of the administration in whose service the parcel has been kept beyond the prescribed periods; in the event of return to sender or redirection, the amount passed on may not exceed the amount set in the Postal Parcels Regulations.
3. Where a parcel is normally delivered to the addressee's address, no delivery charge may be collected from the addressee. Where delivery to the addressee's address is not normally provided, the advice of arrival should be delivered free of charge. In this case, if delivery to the addressee's address is offered as an option in response to the advice of arrival, a delivery charge may be collected from the addressee. This should be the same charge as in the domestic service.
4. Postal administrations prepared to cover risks of force majeure shall be authorized to collect a charge for cover against risks of force majeure the maximum amount of which is set in the *Letter Post*Regulations.

Article 13. Registered items

1. Letter-post items may be sent as registered items.
2. The charge on registered items shall be paid in advance. It shall be made up of the postage charge and of a fixed registration charge the maximum amount of which is set in the Regulations.
3. In cases where exceptional security measures are required, *postal*administrations may collect from the sender or from the addressee, in addition to the charge mentioned under 2, the special charges provided for by their internal legislation.

Article 14. Recorded delivery items

1. Letter-post items may be sent by the recorded delivery items service in relations between administrations which agree to provide this service.
2. The charge on recorded delivery items shall be paid in advance. It shall be made up of the postage charge and of a recorded delivery charge fixed by the administration of origin. This charge shall be less than the registration charge.

Article 15. Insured items⁽⁵⁾

1. Priority and non-priority items and letters containing securities, valuable documents or articles as well as parcels may be exchanged with insurance of the contents for the value declared by the sender. This exchange shall be restricted to relations between postal administrations which have declared their willingness to admit such items, whether reciprocally or in one direction only.
2. In principle, the amount of the insured value shall be unlimited. Every administration may limit the insured value, so far as it is concerned, to an amount which may not be less than the amount set in the Regulations. However, the limit of insured value adopted in the internal service shall be applicable *only if it is equal to or higher than the amount of the indemnity set for the loss of a registered item or of a parcel weighing one kilogramme. The maximum amount shall be notified in SDR to the member countries of the Union.*
3. The charge on insured items shall be paid in advance. It shall be made up:

- 3.1. for letter-post items, of the ordinary postage charge, the fixed registration charge laid down in article 13.2 and an insurance charge;
 - 3.2. for parcels, of the principal charge, an optional dispatch charge and an ordinary insurance charge; any air surcharges and charges for special services shall be added to the principal charge; the dispatch charge shall not exceed the registration charge for letter-post items.
4. Instead of the fixed registration charge, postal administrations may collect the corresponding charge of their internal service or, exceptionally, a charge the maximum amount of which is set in the Letter Post Regulations.
 5. The maximum amount of the insurance charge shall be set in the Letter-Post Regulations.
- 5.1. For letter post, this charge shall apply whatever the country of destination, even in countries which undertake to cover risks of force majeure.
 - 5.2. For parcels, any charge for cover against risks of force majeure shall be set so that the sum of this charge and the ordinary insurance charge do not exceed the maximum amount of the insurance charge.
6. In cases where exceptional security measures are required, administrations may collect from the sender or from the addressee, in addition to the charges mentioned under 3, 4 and 5, the special charges provided for by their internal legislation.
- 7. Postal administrations shall have the right to provide their customers with an insured items service in accordance with specifications other than those defined in this article.*

Article 16. Cash-on-delivery items

1. Certain letter-post items and parcels may be sent cash-on-delivery. The exchange of cash-on-delivery items shall require prior agreement between administrations of origin and destination.

Article 17. Express items

1. At the sender's request, letter-post items for countries where the administration performs the service shall be delivered by special messenger as soon as possible after their arrival at the delivery office. Any administration shall have the right to confine this service to priority items, to airmail items and, when this is the only means used between two administrations, to surface LC items.
2. Administrations which have various streams of letter mail shall enter express items into the fastest internal letters stream upon their arrival at the inward office of exchange and thereafter handle these items in the speediest manner possible.
3. Express items shall be subject, in addition to the postage, to a charge which may not be less than the amount of postage prepayable on an unregistered priority/non-priority item, as the case may be, or on an unregistered single rate letter and not more than the amount set in the Regulations. This charge must be fully paid in advance. For parcels, it is payable even if the parcel cannot be delivered by special messenger but only the advice of arrival.
4. When express delivery involves special demands, an additional charge may be collected in accordance with the provisions relating to items of the same kind in the internal service. For parcels, this supplementary charge shall be paid even if the parcel is returned to sender or redirected; however, in such cases, the amount passed on may not exceed the maximum set in the Postal Parcels Regulations.
5. If the regulations of the administration of destination permit, addressees may ask the delivery office for express delivery immediately on arrival of items which are intended for them. In that case the administration of destination shall be authorized to collect, on delivery, the charge that applies in its internal service.

Article 18. Advice of delivery⁽⁶⁾

1. The sender of a registered item, a recorded delivery item, a parcel or an insured item may apply for an advice of delivery at the time of posting by paying a charge the maximum amount of which is set in the Regulations. This advice of delivery shall be returned to him by the quickest route (air or surface).
2. However, for parcels, administrations may restrict this service to insured parcels if such restriction is provided for in their internal service.

Article 19. Delivery to the addressee in person

1. At the sender's request, and in the service between those *postal* administrations which have given their consent, registered items, recorded delivery items and insured items shall be delivered to the addressee in

person. Administrations may agree to allow this option only for such items accompanied by an advice of delivery. In all cases, the sender shall pay a charge for delivery to the addressee in person the maximum amount of which is set in the Letter Post Regulations.

Article 20. Items for delivery free of charges and fees

1. In the service between postal administrations which have notified their agreement to that effect senders may, by means of a previous declaration at the office of origin, undertake to pay the whole of the charges and fees to which the *letter-post and parcel-post* items are subject on delivery. So long as a *letter-post* item has not been delivered to the addressee, the sender may ask after posting that the item be delivered free of charges and fees.
2. Senders shall undertake to pay the amounts which may be claimed by the office of destination. If necessary, they shall make a provisional payment.
3. The administration of origin shall collect from the sender a charge, the maximum amount of which is set in the Regulations, which it shall retain as payment for services rendered in the country of origin.
4. In the case of a request made after posting of a letter-post item, the administration of origin shall also collect an additional charge the maximum amount of which is set in the Regulations.
5. The administration of destination shall be authorized to collect a commission charge the maximum amount of which is set in the Regulations. This charge shall be independent of the presentation-to-Customs charge. It shall be collected from the sender on behalf of the administration of destination.
6. Every *postal* administration may restrict to *registered and insured letter-post* items the service of delivery free of charges and fees.

Article 21. International business reply service⁽⁷⁾

1. *Postal* administrations may agree with each other to participate in an optional international business reply service (IBRS). *All administrations shall, however, be obliged to operate the IBRS "return" service.*

Article 22. International reply coupons

1. Postal administrations shall be permitted to sell international reply coupons issued by the International Bureau and to limit their sale in accordance with their internal legislation.
2. The value of the reply coupon shall be set in the Letter Post Regulations. The selling price fixed by the *postal* administrations concerned may not be less than this value.
3. Reply coupons shall be exchangeable in any member country *for postage stamps and, if not precluded by the internal legislation of the country of exchange, for postal stationery or postal prepayment marks or impressions* representing the minimum postage prepayable on an unregistered priority letter-post item or an unregistered airmail letter sent abroad.
4. The *postal* administration of a member country may, in addition, reserve the right to require the reply coupons and the items to be prepaid in exchange for those reply coupons to be presented at the same time.

Article 23. Fragile parcels. Cumbersome parcels

1. Any parcel containing articles which are liable to break easily and which are to be handled with special care shall be called a "fragile parcel".
2. The following shall be called a "cumbersome parcel"; any parcel:
 - 2.1. whose dimensions exceed the limits laid down in the Postal Parcels Regulations or those which administrations shall set between themselves;
 - 2.2. which, by reason of its shape or structure, does not readily lend itself to loading with other parcels or which requires special precautions.
3. Fragile parcels and cumbersome parcels shall be subject to a supplementary charge, *the maximum amount of which is laid down in the Parcel Post Regulations*. If the parcel is both fragile and cumbersome the supplementary charge shall be collected once only. However, the air surcharges in respect of these parcels shall not be increased.
4. The exchange of fragile parcels and cumbersome parcels shall be restricted to those administrations which admit such items.

Article 24. Consignment service

1. *Postal* administrations may agree among themselves to take part in an optional "Consignment" service for collective items from one consignor sent abroad.

2. Wherever possible, this service shall be identified by the logo defined in the Postal Parcels Regulations.

3. The details of this service shall be laid down bilaterally between the administration of origin and the administration of destination on the basis of provisions defined by the Postal Operations Council.

Article 25. Items not admitted. Prohibitions⁽⁸⁾

1. Items not fulfilling the conditions laid down in the Convention and the Regulations shall not be admitted.

2. *Subject to the exceptions set out in the Regulations*, the insertion of the articles referred to below shall be prohibited in all categories of items:

2.1. narcotics and psychotropic substances;

2.2. explosive, flammable or other dangerous substances as well as radioactive materials;

2.2.1. *the following shall not come within this prohibition:*

2.2.1.1. *the biological substances sent in letter-post items mentioned in article 44;*

2.2.1.2. *the radioactive materials sent in letter-post items and postal parcels mentioned in article 26;*

2.3. obscene or immoral articles;

2.4. live animals, apart from the exceptions provided for in 3;

2.5. articles of which the importation or uttering is prohibited in the country of destination;

2.6. articles which, by their nature or their packing, may expose officials to danger, or soil or damage other items or postal equipment;

2.7. documents having the character of current and personal correspondence exchanged between persons other than the sender and the addressee or persons living with them.

3. However, the following shall be admitted:

3.1. in letter-post items other than insured items:

3.1.1. bees, leeches and silk-worms;

3.1.2. parasites and destroyers of noxious insects intended for the control of those insects and exchanged between officially recognized institutions;

3.2. in parcels, live animals whose conveyance by post is authorized by the postal regulations of the countries concerned.

4. The insertion of *the articles mentioned below* shall be prohibited in postal parcels:

4.1. *documents having the character of current and personal correspondence exchanged between the sender and the addressee or persons living with them;*

4.2. *correspondence of any kind exchanged between persons other than the sender and the addressee or persons living with them.*

5. It shall be prohibited to insert coins, bank notes, currency notes or securities of any kind payable to bearer, travellers' cheques, platinum, gold or silver, whether manufactured or not, precious stones, jewels or other valuable articles:

5.1. in uninsured letter-post items; however, if the internal legislation of the countries of origin and destination permits this, such articles may be sent in a closed envelope as registered items;

5.2. in uninsured parcels exchanged between two countries which admit insured parcels; in addition, any administration may prohibit the enclosure of gold bullion in insured or uninsured items originating from or addressed to its territory or sent in transit *à découvert* across its territory; it may limit the actual value of these items.

6. Printed papers and literature for the blind:

6.1. shall not bear any inscription or contain any document having the character of current and personal correspondence;

6.2. shall not contain any postage stamp or form of prepayment, whether cancelled or not, or any paper representing a monetary value.

7. *The* treatment of items wrongly admitted *is* set out in the Regulations. However, items containing articles mentioned in 2.1, 2.2 and 2.3 shall in no circumstances be forwarded to their destination, delivered to the addressees or returned to origin.

Article 26. Radioactive materials

1. *Admission of radioactive materials made up and packed in accordance with the respective provisions of the Regulations shall be restricted to relations between postal administrations which have declared their willingness to admit them either reciprocally or in one direction only.*

2. *When they are sent in letter-post items, they shall be subject to the tariff for priority items or the tariff for letters and registration.*

3. *Radioactive materials contained in letter-post items or postal parcels shall be forwarded by the quickest route, normally by air, subject to payment of the corresponding surcharges.*

4. *Radioactive materials may be posted only by duly authorized senders.*

Article 27. Redirection

1. If an addressee changes his address, items shall be reforwarded to him forthwith, under the conditions laid down in the Regulations.

2. Items shall not however be redirected:

2.1. if the sender has forbidden redirection by means of a note in a language known in the country of destination;

2.2. if they bear in addition to the addressee's address the expression "or occupant".

3. *Postal administrations which collect a charge for requests for redirection in their internal services shall be authorized to collect this same charge in the international service.*

4. Apart from the exceptions provided for in the Regulations, no additional charge shall be collected for letter-post items redirected from country to country. However, administrations which collect a charge for redirection of items in their internal service shall be authorized to collect this same charge on the international letter-post items redirected within their own countries.

Article 28. Undeliverable items

1. *Postal administrations shall return items which it has not proved possible to deliver to the addressees for whatever reason.*

2. The period of retention *of items* is laid down in the Regulations.

3. If a parcel cannot be delivered or if it is held officially, it shall be dealt with in accordance with the instructions given by the sender within the limits set by the Parcel Post Regulations.

4. If the sender has abandoned a parcel which it has not been possible to deliver to the addressee, that parcel shall be treated by the administration of destination according to its own legislation. *Neither the sender nor any other postal administration shall be required to cover any postal charges, customs duty or other fees which may be incurred in respect of the parcel.*

5. Articles contained in a parcel whose early deterioration or decay is to be feared, and those articles only, may be sold immediately, without prior notice or legal formality. The sale shall be on behalf of the rightful owner even in course of transmission on either the outward or the return journey. If sale is impossible, the spoilt or decayed articles shall be destroyed.

6. Apart from the exceptions provided for in the Letter Post Regulations, no additional charge shall be collected for undeliverable items returned to the country of origin. However, administrations which collect a charge for return of items in their internal service shall be authorized to collect this same charge on the international mail returned to them.

7. *Notwithstanding the provisions under 6, when an administration receives, for return to the sender, items posted abroad by customers residing in its territory, it shall be authorized to collect from the sender or senders a handling charge per item not to exceed the postage charge that would have been collected had the item been posted in the administration in question.*

7.1. *For the purposes of the provisions under 7, the sender or senders shall be understood as being the persons or entities whose name appears in the return address or addresses.*

Article 29. Withdrawal from the post. Alteration or correction of address at the sender's request⁽⁹⁾

1. The sender of a letter-post item may have it withdrawn from the post, or have its address altered or corrected under the conditions laid down in the Regulations.

2. If its legislation permits, each *postal administration* shall be bound to accept requests for withdrawal from the post or alteration or correction of the address in respect of any letter-post item posted in the service of another administration.

3. The sender shall pay, for each request, a special charge the maximum amount of which is set in the Regulations.

4. The sender of a parcel may ask for it to be returned or for its address to be altered. He must guarantee payment of the amounts due for any onward transmission.

5. However, administrations shall have the option of not accepting the requests referred to in 4 when they do not accept them in their internal service.

Article 30. Inquiries⁽¹⁰⁾

1. Inquiries shall be entertained within a period of *six months* from the day after that on which the item was posted.
2. Each *postal* administration shall be bound to accept inquiries relating to any item posted in the service of another administration.
3. Separate inquiries shall be made for uninsured and insured parcels.
4. Inquiries shall be free of charge. However, if a request is made for transmission *by EMS*, the additional costs shall, in principle, be borne by the person making the request.

Article 31. Customs control⁽¹¹⁾

1. The postal administrations of the countries of origin and destination shall be authorized to submit items to customs control, according to the legislation of those countries.
2. Items submitted to customs control may be subjected to a presentation-to-Customs charge, the maximum amount of which is set in the Regulations. This charge shall only be collected for the submission to Customs and customs clearance of items which have attracted customs charges or any other similar charge.

Article 32. Customs clearance fee

1. *Postal administrations which are authorized to clear items through the Customs on behalf of customers, may charge customers a customs clearance fee based on the actual costs.*

Article 33. Customs duty and other fees

1. Postal administrations shall be authorized to collect from the senders or addressees of items, as the case may be, the customs duty and all other fees which may be due.

Chapter 2 Liability

Article 34. Liability of postal administrations. Indemnities⁽¹²⁾

1. General

- 1.1. Except for the cases provided for in article 35, postal administrations shall be liable for:
 - 1.1.1. the loss of, theft from or damage to registered items, ordinary parcels and insured items;
 - 1.1.2. the loss of recorded delivery items;

1.2. When the loss of, total theft from or total damage to registered items, ordinary parcels and insured items is due to a case of force majeure for which indemnity is not payable, the sender shall be entitled to repayment of the charges paid, with the exception of the insurance charge.

2. Registered items

2.1. If a registered item is lost, *totally rifled or totally damaged*, the sender shall be entitled to an *indemnity* set in the *Letter Post Regulations*. *If the sender has claimed an amount less than the amount set in the Letter Post Regulations, administrations may pay that lower amount and shall receive reimbursement on this basis from any other administrations involved.*

2.2. *If a registered item is partially rifled or partially damaged, the sender shall be entitled to an indemnity corresponding, in principle, to the actual value of the theft or damage. It may, however, in no case exceed the amount set in the Letter Post Regulations in case of loss, total theft or total damage. Consequential losses or loss of profits shall not be taken into account.*

3. Recorded delivery items

3.1. If a recorded delivery item is lost, *totally rifled or totally damaged*, the sender shall be entitled to refund of the charges paid.

4. Ordinary parcels

4.1. If a parcel is lost, totally rifled or totally damaged, the sender shall be entitled to an indemnity of an amount set in the Parcel Post Regulations.

4.2. If a parcel is partially rifled or partially damaged, the sender shall be entitled to an indemnity corresponding, in principle, to the actual value of the theft or damage. It may, however, in no case exceed the amount set in the Parcel Post Regulations in case of loss, total theft or total damage. Consequential losses or loss of profits shall not be taken into account.

4.3. Postal administrations may agree to apply, in their reciprocal relations, the amount per parcel set in the Parcel Post Regulations, regardless of the weight.

5. Insured items

5.1. If an insured item is lost, totally rifled or totally damaged, the sender shall be entitled to an indemnity corresponding, in principle, to the insured value in SDRs.

5.2. If an insured item is partially rifled or partially damaged, the sender shall be entitled to an indemnity corresponding, in principle, to the actual value of the theft or damage. It may, however, in no case exceed the amount of the insured value in SDRs. Consequential losses or loss of profits shall not be taken into account.

6. In the cases mentioned in 4 and 5, the indemnity shall be calculated according to the current price, converted into SDRs, of articles or goods of the same kind at the place and time at which the item was accepted for conveyance. Failing a current price, the indemnity shall be calculated according to the ordinary value of articles or goods whose value is assessed on the same bases.

7. When an indemnity is due for the loss of, total theft from or total damage to a registered item, ordinary parcel or insured item, the sender, or the addressee, as the case may be, shall also be entitled to repayment of the charges and fees paid with the exception of the registration or insurance charge. The same shall apply to registered items, ordinary parcels or insured items refused by the addressee because of their bad condition if that is attributable to the postal service and involves its liability.

8. Notwithstanding the provisions set out under 2, 4 and 5, the addressee shall be entitled to the indemnity after delivery of a rifled or damaged registered item, ordinary parcel or insured item.

9. The administration of origin shall have the option of paying senders in its country the indemnities prescribed by its internal legislation for registered items and uninsured parcels, provided that they are not lower than those laid down in 2.1 and 4.1. The same shall apply to the administration of destination when the indemnity is paid to the addressee. However, the amounts laid down in 2.1 and 4.1 shall remain applicable:

9.1. in the event of recourse against the administration liable; or

9.2. if the sender waives his rights in favour of the addressee or vice versa.

Article 35. Non-liability of postal administrations⁽¹³⁾

1. Postal administrations shall cease to be liable for registered items, recorded delivery items, parcels and insured items which they have delivered according to the conditions laid down in their regulations for items of the same kind. Liability shall, however, be maintained:

1.1. when theft or damage is discovered either prior to or at the time of delivery of the item;

1.2. when, internal regulations permitting, the addressee, or the sender if it is returned to origin, makes reservations on taking delivery of a rifled or damaged item;

1.3. when, internal regulations permitting, the registered item was delivered to a private mail-box and, in the course of the inquiry, the addressee declares that he did not receive the item;

1.4. when the addressee or, in the case of return to origin, the sender of a parcel or of an insured item, although having given a proper discharge, notifies the delivery administration without delay that he has found theft or damage. He shall furnish proof that such theft or damage did not occur after delivery.

2. Postal administrations shall not be liable:

2.1. in cases of force majeure, subject to article 12.4;

2.2. when they cannot account for items owing to the destruction of official records by force majeure, provided that proof of their liability has not been otherwise produced;

2.3. when such loss, theft or damage has been caused by the fault or negligence of the sender or arises from the nature of the contents;

2.4. in the case of items whose contents fall within the prohibitions specified in article 25, in so far as these items have been confiscated or destroyed by the competent authority because of their contents;

2.5. when the items have been seized under the legislation of the country of destination, as notified by the administration of that country;

2.6. in the case of insured items which have been fraudulently insured for a sum greater than the actual value of the contents;

2.7. when the sender has made no inquiry within six months from the day after that on which the item was posted;

2.8. in the case of prisoner-of-war or civilian internee parcels.

3. Postal administrations shall accept no liability for customs declarations in whatever form these are made or for decisions taken by the Customs on examination of items submitted to customs control.

Article 36. Sender's liability

1. The sender of an item shall be liable for any damage caused to other postal items as a result of the dispatch of articles not acceptable for conveyance or the non-observance of the conditions of acceptance.

2. The sender shall be liable within the same limits as postal administrations.

3. The sender shall remain liable even if the office of posting accepts such an item.

4. However, the sender shall not be liable if there has been fault or negligence on the part of administrations or carriers.

Article 37. Payment of indemnity⁽¹⁴⁾

1. Subject to the right of recourse against the administration which is liable, the obligation to pay the indemnity and to refund the charges and fees shall rest either with the administration of origin or with the administration of destination.

2. The sender may waive his rights to the indemnity in favour of the addressee. Conversely, the addressee may waive his rights in favour of the sender. The sender or the addressee may authorize a third party to receive the indemnity if internal legislation allows this.

3. The administration of origin or destination, as the case may be, shall be authorized to indemnify the rightful claimant on behalf of the administration which, having participated in the conveyance and having been duly informed, has allowed two months *and, if the case was reported by fax or any other electronic means by which receipt of the inquiry can be confirmed, 30 days* to pass without finally settling the matter, or without having reported:

3.1. that the damage appeared to be due to a case of force majeure;

3.2. that the item had been detained, confiscated or destroyed by the competent authority because of its contents or seized under the legislation of the country of destination.

4. The administration of origin or destination, as the case may be, shall be authorized to indemnify the rightful claimant in cases where the inquiry form is not properly completed and has to be returned for additional information, thereby causing the time limit set in 3 to be exceeded.

5. In the case of an inquiry concerning a COD item, the administration of origin shall be authorized to indemnify the rightful claimant up to the COD amount on behalf of the administration of destination which, having been duly informed, has allowed two months to pass without finally settling the matter.

Article 38. Possible recovery of the indemnity from the sender or the addressee

1. If, after payment of the indemnity, a registered item, a parcel or an insured item or part of the contents previously considered as lost is found, the sender or the addressee, as the case may be, shall be advised that the item is being held at his disposal for a period of three months on repayment of the amount of the indemnity paid. At the same time he shall be asked to whom the item is to be delivered. In the event of refusal or failure to reply within the prescribed period, the same approach shall be made to the addressee or the sender as the case may be.

2. If the sender and the addressee refuse to take delivery of the item, it shall become the property of the administration or, where appropriate, administrations which bore the loss.

3. In the case of subsequent discovery of an insured item the contents of which are found to be of less value than the amount of the indemnity paid, the sender or the addressee, as the case may be, shall repay the amount of this indemnity against return of the item, without prejudice to the consequences of fraudulent insurance.

Article 39. Exchange of items

1. Administrations may exchange, via one or more of their number, closed mails as well as *à découvert* items according to needs and service requirements.

2. When exceptional circumstances oblige a postal administration temporarily to suspend its services wholly or in part, it shall immediately inform the administrations concerned.

3. When the conveyance of mail in transit through a country takes place without the participation of the postal administration of that country, this administration shall be informed in advance. This form of transit shall not involve the liability of the postal administration of the transit country.

4. Administrations may send surface mails by air, with reduced priority, subject to the agreement of the administrations which receive such mails at the airports of their country.

Article 40. Exchange of closed mails with military units

1. Closed letter-post mails may be exchanged through the intermediary of the land, sea or air services of other countries:
 - 1.1. between the post offices of any member country and the commanding officers of military units placed at the disposal of the United Nations;
 - 1.2. between the commanding officers of such military units;
 - 1.3. between the post offices of any member country and the commanding officers of naval or air units, warships or military aircraft of the same country stationed abroad;
 - 1.4. between the commanding officers of naval or air units, warships or military aircraft of the same country.
2. Letter-post items enclosed in the mails referred to under 1 shall be confined to items addressed to or sent by members of military units or the officers and crews of the ships or aircraft to or from which the mails are forwarded. The rates and conditions of dispatch applicable to them shall be fixed, according to its regulations, by the postal administration of the country which has made the military unit available or to which the ships or aircraft belong.
3. In the absence of special agreement, the *postal* administration of the country which has made the military unit available or to which the warships or military aircraft belong shall be liable to the administrations concerned for the transit charges for the mails, the terminal dues and the air conveyance dues.

Article 41. Determination of liability between postal administrations

1. Until the contrary is proved, liability shall rest with the postal administration which, having received the item without comment and being furnished with all the prescribed means of inquiry, cannot prove either delivery to the addressee or, where appropriate, correct transfer to another administration.
2. If the loss, theft or damage occurs in course of conveyance without it being possible to establish in which country's territory or service it happened, the administrations concerned shall bear the loss equally. However, in the case of an uninsured parcel, when the amount of indemnity does not exceed the amount calculated in article 34.4.1, for a parcel of 1 kilogramme, this sum shall be borne equally by the administration of origin and the administration of destination, intermediate administrations being excluded.
3. As regards insured items, the liability of an administration towards other administrations shall in no case exceed the maximum insured value that it has adopted.
4. Postal administrations not providing the insured items service shall assume, in respect of such items conveyed in closed mails, the liability laid down for registered items and/or for uninsured parcels. This provision shall also apply when postal administrations do not accept liability for insured items carried on board the ships or aircraft used by them.
5. If the loss, theft or damage of an insured item occurs in the territory or service of an intermediate administration which does not provide the insured items service, the administration of origin shall bear the loss not covered by the intermediate administration. The same rule shall apply if the amount of the damage is higher than the maximum insured value adopted by the intermediate administration.
6. Customs duty and other fees of which it has not been possible to secure cancellation shall be borne by the administrations liable for the loss, theft or damage.
7. An administration which has paid the indemnity shall take over the rights, up to the amount of the indemnity, of the person who has received it in any action which may be taken against the addressee, the sender or third parties.

Chapter 3 **Provisions specific to letter post**

Article 42. Quality of service targets

1. Administrations shall fix a service target for the handling of priority and airmail items and for the handling of surface and non-priority items addressed to or sent from their country. The target shall be no less favourable than those applied to comparable items in their domestic service.
2. Administrations of origin shall publish service targets for priority and airmail items for abroad by reference to the targets fixed by the administrations of origin and destination and including the conveyance time.
3. Postal administrations shall undertake to verify periodically that the established times are achieved either within the framework of the surveys organized by the International Bureau or by the Restricted Unions, or on the basis of bilateral agreements.

4. It is also desirable that postal administrations should verify periodically that the established times are achieved, using other quality control systems, in particular external quality control.

5. Wherever possible, administrations shall implement quality measurement systems for international mails (both outgoing and incoming); this should, as far as possible, include measurement from posting to delivery (end-to-end).

6. All member countries shall provide the International Bureau with up-to-date information about the *latest transport arrival times (LTAT)* against which they operate for international postal purposes. *Any changes shall be advised as soon as they are planned in order to allow the International Bureau to communicate these changes to postal administrations before they are applied.*

7. Where possible, separate information shall be provided for priority and non-priority streams of traffic.

Article 43. Posting abroad of letter-post items⁽¹⁵⁾

1. A member country shall not be bound to forward or deliver to the addressee letter-post items which senders residing in its territory post or cause to be posted in a foreign country with the object of profiting by the more favourable rate conditions there.

2. The provisions set out under 1 shall be applied without distinction both to letter-post items made up in the sender's country of residence and then carried across the frontier and to letter-post items made up in a foreign country.

3. The administration of destination may claim from the sender and, failing this, from the administration of posting, payment of the internal rates. If neither the sender nor the administration of posting agrees to pay these rates within a time limit set by the administration of destination, the latter may either return the items to the administration of posting and shall be entitled to claim reimbursement of the redirection costs, or handle them in accordance with its own legislation.

4. A member country shall not be bound to forward or deliver to the addressees letter-post items which senders post or cause to be posted in large quantities in a country other than the country where they reside *if the amount of terminal dues to be received is lower than the sum that would have been received if the mail had been posted in the country where the senders reside.* The administration of destination may claim from the administration of posting payment commensurate with the costs incurred and which may not exceed the higher of the following two amounts: either 80% of the domestic tariff for equivalent items, or 0.14 SDR per item plus 1 SDR per kilogramme. If the administration of posting does not agree to pay the amount claimed within a time limit set by the administration of destination, the administration of destination may either return the items to the administration of posting and shall be entitled to claim reimbursement of the redirection costs, or handle them in accordance with its own legislation.

Article 44. Admissible biological materials

1. *Perishable biological substances, infectious substances and solid carbon dioxide (dry ice) when used as refrigerant for infectious substances may be exchanged through mail only between officially recognized qualified laboratories. These dangerous goods may be acceptable in mail for air carriage, subject to national legislation and current Technical Instructions of the International Civil Aviation Organization (ICAO) and as reflected in the IATA Dangerous Goods Regulations.*

2. *Perishable biological substances and infectious substances made up and packed in accordance with the respective provisions of the Regulations shall be subject to the tariff for priority items or to the tariff for registered letters. An additional charge for the handling of these items is allowed.*

2.1. *Admission of perishable biological substances and infectious substances shall be restricted to those member countries whose postal administrations have declared their willingness to admit such items, whether reciprocally or in one direction only.*

2.2. *Such substances or materials shall be forwarded by the quickest route, normally by air, subject to the payment of the corresponding air surcharges and shall be given priority in delivery.*

Article 45. Electronic mail

1. Postal administrations may agree with each other to participate in electronic mail services.

2. Electronic mail is a postal service which uses telecommunications for transmitting within seconds messages true to the original posted by the sender in either a physical or an electronic form for delivery to the addressee in a physical or electronic form. In the case of physical delivery, the information is generally transmitted by

electronic means for the longest possible part of the way and reproduced in physical form as near as possible to the addressee. Physical messages are delivered in an envelope to the addressee as a letter-post item.

3. The tariffs applicable to electronic mail are fixed by administrations, taking costs and market requirements into account.

Article 46. Transit charges

1. Subject to article 52, closed mails exchanged between two administrations or between two offices of the same country by means of the services of one or more other administrations (third party services) shall be subject to the payment of transit charges. The latter shall constitute remuneration for the services rendered in respect of land *transit*, *seatransit* and *air transit*.

2. *A découvert* items may also be subject to transit charges.

3. The conditions for application and the scales are specified in the *Letter Post Regulations*.

Article 47. Terminal dues. General provisions⁽¹⁶⁾

1. Subject to article 52, each administration which receives letter-post items from another administration shall have the right to collect from the dispatching administration a payment for the costs incurred for the international mail received.

2. *For the application of the provisions concerning the payment of terminal dues, postal administrations shall be classified as "industrialized countries" or "developing countries", in accordance with the list drawn up for this purpose by Congress.*

3. *The provisions of the present Convention concerning the payment of terminal dues are transitional arrangements, moving towards a country-specific payment system.*

4. *Access to the domestic service*

4.1. *Each administration shall make available to the other administrations all the rates, terms and conditions offered in its domestic service on conditions identical to those proposed to its national customers.*

4.2. *A dispatching administration may, on similar conditions, request the administration of an industrialized country of destination to offer it the same conditions that the latter offers to its national customers for equivalent items.*

4.3. *The administrations of developing countries shall indicate whether they authorize access on the conditions mentioned in 4.1.*

4.3.1. *When an administration of a developing country states that it authorizes access on the conditions offered in its domestic system, that authorization shall apply to all Union administrations on a non-discriminatory basis.*

4.4. *It shall be up to the administration of destination to decide whether the conditions of access to its domestic service have been met by the administration of origin.*

5. *The terminal dues rates for bulk mail shall not be higher than the most favourable rates applied by administrations of destination under bilateral or multilateral agreements concerning terminal dues. It shall be up to the administration of destination to decide whether the terms and conditions of access have been met by the administration of origin.*

6. The Postal Operations Council shall be authorized to amend the payments mentioned in articles 48 to 50 between Congresses. Any revision carried out shall be based on reliable and representative economic and financial data and take into account all the provisions on terminal dues in the Convention and the *Letter Post Regulations*. Any amendment decided upon shall come into force at a date set by the Postal Operations Council.

7. Any administration may waive wholly or in part the payment provided for under 1.

8. The administrations concerned may, by bilateral or multilateral agreement, apply other payment systems for the settlement of terminal dues accounts.

Article 48. Terminal dues. Provisions applicable to exchanges between industrialized countries⁽¹⁶⁾

1. *Payment for letter-post items, including bulk mail but excluding M bags, shall be established on the basis of the application of the rates per item and per kilogramme reflecting the handling costs in the country of destination; these costs must be in relation with the domestic tariffs. The rates shall be calculated in accordance with the conditions specified in the Letter Post Regulations.*

2. For the years 2001 to 2003, the rates per item and per kilogramme may not be higher than those calculated on the basis of 60% of the charge for a 20-gramme letter in the domestic service, or exceed the following rates:

2.1. for the year 2001, 0.158 SDR per item and 1.684 SDR per kilogramme;

2.2. for the year 2002, 0.172 SDR per item and 1.684 SDR per kilogramme;

2.3. for the year 2003, 0.215 SDR per item and 1.684 SDR per kilogramme.

3. For the years 2004 and 2005, the Postal Operations Council shall set the final percentage of the tariffs appropriate to each industrialized country in line with the relations between the costs and tariffs of each country.

4. For the period from the year 2001 to the year 2005, the rates to be applied may not be lower than 0.147 SDR per item and 1.491 SDR per kilogramme.

5. For M bags, the rate to be applied shall be 0.653 SDR per kilogramme.

5.1. M bags weighing less than 5 kilogrammes shall be considered as weighing 5 kilogrammes for terminal dues payment purposes.

6. The administration of destination shall have the right to collect an additional payment of 0.5 SDR per item in respect of the delivery of registered items and of 1 SDR per item in respect of the delivery of insured items.

7. The provisions applicable between industrialized countries shall apply to any developing country which declares that it wishes to abide by them and would like to be considered an industrialized country for purposes of the provisions of articles 48 to 50 and those of the corresponding Letter Post Regulations.

Article 49. Terminal dues. Provisions applicable to mail flows from developing countries to industrialized countries⁽¹⁶⁾

1. Payment

1.1. Payment for letter-post items, excluding M bags, shall be 3.427 SDR per kilogramme.

1.2. For M bags, the rate to be applied shall be 0.653 SDR per kilogramme.

1.2.1. M bags weighing less than 5 kilogrammes shall be considered as weighing 5 kilogrammes for terminal dues payment purposes.

1.3. The administration of destination shall have the right to collect an additional payment of 0.5 SDR per item in respect of the delivery of registered items and of 1 SDR per item in respect of the delivery of insured items.

2. Revision mechanism

2.1. An administration dispatching a mail flow of over 150 tonnes a year may have the rate given in 1.1 revised when, in a given relation, it establishes that the average number of items contained in 1 kilogramme of mail dispatched is less than 14.

2.2. An administration receiving a mail flow of over 150 tonnes a year may have the rate given in 1.1 revised when, in a given relation, it establishes that the average number of items contained in one kilogramme of mail received is more than 21.

2.3. The reason shall be carried out on the terms specified in the Letter Post Regulations.

3. System harmonization mechanism

3.1. When an administration receiving a mail flow of over 50 tonnes a year establishes that the annual weight of this flow exceeds the threshold calculated in accordance with the conditions set out in the Letter Post Regulations, it may apply to the excess mail the payment system provided for in article 48 provided that it has not applied the revision mechanism.

4. Bulk mail

4.1. The payment for bulk mail shall be established by applying the rates per item and per kilogramme provided for in article 48.1.

Article 50. Terminal dues. Provisions applicable to mail flows from industrialized countries to developing countries⁽¹⁶⁾

1. Payment

1.1. *Payment for letter-post items, excluding M bags, shall be 3.427 SDR per kilogramme.*

1.1.1. *The terminal dues stemming from application of the rate given in 1.1 shall be increased by 7.5% under the head of a fund to finance improving quality of service in developing countries.*

1.2. *For M bags, the rate to be applied shall be 0.653 SDR per kilogramme.*

1.2.1. *M bags weighing less than 5 kilogrammes shall be considered as weighing 5 kilogrammes for terminal dues payment purposes.*

1.3. *The administration of destination shall have the right to collect an additional payment of 0.5 SDR per item in respect of the delivery of registered items and of 1 SDR per item in respect of the delivery of insured items.*

2. *Revision mechanism*

2.1. *An administration receiving a mail flow of over 150 tonnes a year may have the rate revised when, in a given relation, it establishes that the average number of items contained in 1 kilogramme of mail received is more than 21.*

2.2. *The revision shall be carried out on the terms specified in the Letter Post Regulations.*

3. *Bulk mail*

3.1. *Administrations which do not authorize access on the conditions offered in the domestic service may request for bulk mail received a payment of 0.14 SDR per item and 1 SDR per kilogramme.*

3.2. *Administrations which authorize access on the conditions offered in the domestic service may apply to bulk mail received a payment corresponding to the domestic tariffs, increased by 9%, offered to national customers for items of the same kind, without being able to exceed the rates given in article 48.2.*

Article 51. Terminal dues. Provisions applicable to exchanges between developing countries⁽¹⁶⁾

1. *Payment*

1.1. *Payment for letter-post items, excluding M bags, shall be 3.427 SDR per kilogramme.*

1.2. *For M bags, the rate to be applied shall be 0.653 SDR per kilogramme.*

1.2.1. *M bags weighing less than 5 kilogrammes shall be considered as weighing 5 kilogrammes for terminal dues payment purposes.*

1.3. *The administration of destination shall have the right to collect an additional payment of 0.5 SDR per item in respect of the delivery of registered items and of 1 SDR per item in respect of the delivery of insured items.*

2. *Revision mechanism*

2.1. *An administration receiving a mail flow of over 150 tonnes a year may have the rate revised when, in a given relation, it establishes that the average number of items contained in 1 kilogramme of mail received is more than 21.*

2.2. *The revision shall be carried out on the terms specified in the Letter Post Regulations.*

3. *Bulk mail*

3.1. *Administrations which do not authorize access on the conditions offered in the domestic service may request for bulk mail received a payment of 0.14 SDR per item and 1 SDR per kilogramme.*

3.2. *Administrations which authorize access on the conditions offered in the domestic service may apply to bulk mail received a payment corresponding to the domestic tariffs, increased by 9%, offered to national customers for items of the same kind, without being able to exceed the rates given in article 48.2.*

Article 52. Exemption from transit charges and terminal dues

1. *The letter-post items relating to the postal service referred to in article 8.2.2 and undelivered postal items returned to origin in closed dispatches shall be exempted from land and sea transit charges and from terminal dues. Mails of empty receptacles shall be exempted from terminal dues but not from transit charges which shall be paid by the postal administration owning the receptacles.*

Article 53. Air conveyance dues⁽¹⁷⁾

1. *The air conveyance dues for the whole distance flown shall be borne:*

1.1. *in the case of closed mails, by the administration of the country of origin of the mails;*

1.2. *in the case of priority items and airmail items in transit à découvert, including missent items, by the administration which forwards the items to another administration.*

2. These same regulations shall be applicable to *items exempted from land and sea transit charges, under the terms of article 52, if they are conveyed by air.*

3. Each administration of destination which provides air conveyance of international mail within its country shall be entitled to reimbursement of the additional costs incurred for such conveyance provided that the weighted average distance of the sectors flown exceeds 300 kilometres. Unless agreement has been reached that no charge should be made, the dues shall be uniform for all priority mails and airmails originating abroad whether or not this mail is reforwarded by air.

4. However, where the terminal dues levied by the administration of destination are based specifically on costs or on domestic rates, no additional reimbursement for internal air conveyance shall be made.

5. The administration of destination shall exclude, for the purpose of calculating the weighted average distance, the weight of all mails for which the terminal dues calculation has been based specifically on costs or on the domestic rates of the administration of destination.

6. In the absence of special agreement between the administrations concerned, the transit charge scales in the Regulations shall apply to airmail correspondence for any transit by land or by sea. Nevertheless, no *land* transit charges shall be payable for:

6.1. the transshipment of airmails between two airports serving the same town;

6.2. the conveyance of such mails from an airport serving a town to a depot situated in the same town and the return of the same mails for reforwarding.

Article 54. Basic rates and calculation of air conveyance dues

1. The basic rate applicable to the settlement of accounts between administrations in respect of air conveyance shall be approved by the Postal Operations Council. It shall be calculated by the International Bureau according to the formula specified in the *Letter Post* Regulations.

2. The calculation of air conveyance dues on closed mails, priority items and airmail items in transit *à découvert*, as well as the relevant methods of accounting, are set out in the *Letter Post* Regulations.

Chapter 4

Provisions specific to postal parcels

Article 55. Quality-of-service targets

1. Administrations of destination shall set a service target for the handling of air parcels addressed to their countries. The target, increased by the time normally required for customs clearance, shall be no less favourable than the target for comparable items in their domestic service.

2. Administrations of destination shall also, as far as possible, set a service target for the handling of surface parcels addressed to their countries.

3. Administrations of origin shall set service targets for air and surface parcels for abroad by reference to the targets set by the administrations of destination.

4. Administrations shall monitor actual performance against the service targets fixed by them.

Article 56. Inward land rate⁽¹⁸⁾

1. Parcels exchanged between two *postal* administrations shall be subject to inward land rates for each country and each parcel calculated by combining the guideline rate per parcel and guideline rate per kilogramme laid down in the Regulations.

2. Bearing in mind the above guideline rates, administrations shall set their inward land rates to bring these into relation with the costs of their service.

3. The rates mentioned in 1 and 2 shall be payable by the administration of the country of origin, unless this Convention provides for exceptions to this principle.

4. The inward land rates shall be uniform for the whole of the territory of each country.

Article 57. Transit land rate

1. Parcels exchanged between two administrations or between two offices of the same country by means of the land services of one or more other administrations shall be subject to the transit land rates, payable to

the countries whose services take part in the routing on land, laid down in the Regulations, according to the distance step applicable.

2. For parcels in transit *à découvert*, intermediate administrations shall be authorized to claim the single rate per item laid down in the Regulations.

3. The rates mentioned in 1 and 2 shall be payable by the administration of the country of origin unless this Convention provides for exceptions to this principle.

4. The Postal Operations Council shall be authorized to revise and amend the transit land rates between Congresses. Any revision made, in accordance with a methodology that ensures equitable remuneration for administrations which conduct transit operations, must be based on reliable and representative economic and financial data. Any change decided upon shall enter into force at a date set by the Postal Operations Council.

5. No transit land rate shall be payable for:

5.1. the transfer of airmails between two airports serving the same town;

5.2. the transport of such mails between an airport serving a town and a warehouse situated in the same town and the return of the same mails for reforwarding.

Article 58. Sea rate

1. Each of the countries whose services participate in the sea conveyance of parcels shall be authorized to claim the sea rates mentioned in 2. These rates shall be payable by the administration of the country of origin, unless this Convention provides for exceptions to this principle.

2. For each sea conveyance used, the sea rate shall be laid down in the *Parcel Post* Regulations according to the distance step applicable.

3. *Postal* administrations may increase by 50% at most the sea rate calculated in accordance with article 58.2. On the other hand, they may reduce it as they wish.

4. The Postal Operations Council shall be authorized to revise and amend the sea rates between Congresses. Any revision made, in accordance with a methodology that ensures equitable remuneration for administrations which conduct transit operations, must be based on reliable and representative economic and financial data. Any change decided upon shall enter into force at a date set by the Postal Operations Council.

Article 59. Air conveyance dues

1. The basic rate applicable to the settlement of accounts between administrations in respect of air conveyance shall be approved by the Postal Operations Council. It shall be calculated by the International Bureau according to the formula specified in the Letter Post Regulations.

2. *The calculation of air conveyance dues on closed dispatches and air parcels sent in transit à découvert is set out in the Parcel Post Regulations.*

3. *Transshipment at the same airport, in the course of transmission, of air parcels conveyed successively by several separate air services shall be performed without remuneration.*

Article 60. Exemption from rates

1. Rates shall not be allocated for service parcels and for prisoner-of-war and civilian internee parcels, apart from the air conveyance dues applicable to air parcels.

Chapter 5 EMS

Article 61. EMS

1. EMS shall be the quickest postal service by physical means *and, in relations with administrations which have agreed to provide this service, EMS takes priority over other postal items.* It shall consist of the collection, dispatch and delivery in a very short space of time of correspondence, documents or goods.

2. EMS shall be regulated on the basis of bilateral agreements. Aspects that are not expressly governed by the latter shall be subject to the appropriate provisions of the Acts of the Union.

3. This service shall wherever possible be identified by a logo as shown in the specimen below and comprising the following elements:

- an orange wing;
- the letters EMS in blue;
- three horizontal orange stripes.

The logo may be supplemented by adding the name of the national service.

4. Charges for the service shall be set by the administration of origin in consideration of costs and market requirements.

Part III TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

Article 62. Obligation to provide the postal parcels service

1. Notwithstanding article 10.1, countries which, prior to the entry into force of this Convention, were not parties to the Postal Parcels Agreement shall not be obliged to provide the postal parcels service.

Article 63. Undertakings regarding penal measures

1. The governments of member countries shall undertake to adopt, or to propose to the legislatures of their countries, the necessary measures:
 - 1.1. for punishing the counterfeiting of postage stamps, even if withdrawn from circulation, and of international reply coupons;
 - 1.2. for punishing the use or uttering:
 - 1.2.1. of counterfeit postage stamps (even if withdrawn from circulation) or used postage stamps, as well as of counterfeit or used impressions of franking machines or printing presses,
 - 1.2.2. of counterfeit international reply coupons;
 - 1.3. for prohibiting and suppressing all fraudulent operations of manufacturing and uttering adhesive stamps and stamped impressions in use in the postal service, counterfeited or imitated in such a manner that they could be mistaken for the adhesive stamps and stamped impressions issued by the postal administration of a member country;
 - 1.4. for preventing and, if necessary, for punishing the insertion in postal items of narcotics and psychotropic substances, as well as explosive, flammable or other dangerous substances, where their insertion has not been expressly authorized by the Convention;
 - 1.5. *preventing and punishing the insertion of postal items of a paedophilic nature or of a pornographic nature using children.*

Article 64. Conditions for approval of proposals concerning the Convention and the Regulations

1. To become effective, proposals submitted to Congress relating to this *Convention must* be approved by a majority of the member countries present and voting. At least half of the member countries represented at Congress shall be present at the time of voting.
2. To become effective, proposals relating to the Letter Post Regulations and the Parcel Post *Regulations must* be approved by a majority of the members of the Postal Operations Council.
3. To become effective, proposals introduced between Congresses relating to this Convention and to its Final Protocol must obtain:
 - 3.1. two thirds of the votes, at least one half of the member countries of the Union having replied to the consultation, if they involve amendments;
 - 3.2. a majority of the votes if they involve interpretation of the provisions.
4. Notwithstanding the provisions under 3.1, any member country whose national legislation is as yet incompatible with the proposed amendment may, within ninety days from the date of notification of the latter, make a written declaration to the Director-General of the International Bureau stating that it is unable to accept the amendment.

Article 65. Entry into force and duration of the Convention

1. This Convention shall come into force on *1 January 2001* and shall remain in operation until the entry into force of the Acts of the next Congress.

In witness whereof the plenipotentiaries of the Governments of the member countries have signed this Convention in a single original which shall be deposited with the Director-General of the International Bureau. A copy thereof shall be delivered to each party by the Government of the country in which Congress is held.

Done at Beijing, 15 September 1999.

⁽¹⁾See Final Prot article I.

⁽²⁾See Final Protocol article II.

- ⁽³⁾See Final Protocol article III.
- ⁽⁴⁾See Final Protocol articles IV, V, VI, VII and VIII.
- ⁽⁵⁾See Final Protocol article IX.
- ⁽⁶⁾See Final Protocol article X.
- ⁽⁷⁾See Final Protocol article XI.
- ⁽⁸⁾See Final Protocol articles XII, XIII and XIV.
- ⁽⁹⁾See Final Protocol article XV.
- ⁽¹⁰⁾See Final Protocol article XVI.
- ⁽¹¹⁾See Final Protocol article XVII.
- ⁽¹²⁾See Final Protocol articles XVIII, XIX and XX.
- ⁽¹³⁾See Final Protocol article XXI.
- ⁽¹⁴⁾See Final Protocol article XXII.
- ⁽¹⁵⁾See Final Protocol article XXIII.
- ⁽¹⁶⁾See Final Protocol article XXIV.
- ⁽¹⁷⁾See Final Protocol article XXV.
- ⁽¹⁸⁾See Final Protocol article XXVI and XXVII.

* The characters printed in *italic* in the texts show the changes compared with the texts as recast by the CA and submitted to the Beijing Congress as Congrès–Doc36.Add 1.

[SID](#)